

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ:

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ISSN 1986 - 2709

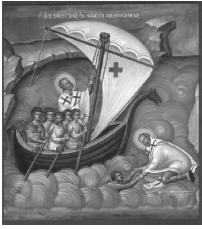
ΧΛΩΡΑΚΑΣ

Αύγουστος 2010, 21η έκδοση EMAIL: k.tarakoudes@cytanet.com.cy - tel: 99435899

Τύποις, εκδότης, ιδιοκτήτης και συντάκτης περι τα γεγονότα και ζητήματα,
Κυριάκος Ταπακούδης

Στο βιβλίο "Ιστορία της εκκλησίας της Πάφου": ΚΓ. Μονή Άι Νικολούδιν Χλώρακας, του Ιωάννου Π. Τσικνόπουλλου, αναφέρονται τα εξής: «Πλησίον του χωρίου Χλώρακα ευρίσκεται ο γοητευτικός πολύ μικρός Μοναστηριακός Ναός του Αγίου Νικολάου. Ίχνη Αγιογραφίας επί του βορείου τοίχου δικνεΐουν τον Άγιον Νικόλαον καί τόν βίον του... Περιουσία της Μονής κατά τ'ο 1805 ήσαν 15 σκαλες περιβόλια πέριξ της εκκλησίας με δύο βρύσες καί δένδρα, καί εις την γήν των Πετριδιών, προς την Έμπαν, χωράφια σκάλες 500.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Κάθε 6 Δεκεμβρίου, γιορτάζουμε τον Άγιο Νικόλαο, τον Άγιο "της γης και του πελάγου", που φέρνει χιόνια στα βουνά, φουρτούνες στα πελάγη, διότι ο Άγιος Νικόλας, πέρα από άρχοντας της θάλασσας, είναι και του χειμώνα.

Ο Άγιος Νικόλαος είναι κύριος των ανέμων και της τρικυμίας. Γι' αυτό πολλές είναι οι προσφορές, οι λιτανείες, και οι παρακλήσεις των ναυτικών μας σ' αυτόν. Η εικόνα του δε λείπει από κανένα ελληνικό πλοίο, μεγάλο ή μικρό.

Από τα κόλλυβα, που στέλνουν στην εκκλησία την ημέρα του αγίου Νικολάου, παίρνουν μαζί τους πολλοί θαλασσινοί, όταν ταξιδεύουν. Αν τους πιάσει τρικυμία, τα σκορπούν στη θάλασσα και λένουν: Άι-Νικόλα μου, και πάψε την οργή σου! Και αμέσως παύει η τρικυμία.

Πιστεύουν και ότι:

Άμα ρίξουν στη θάλασσα από τα κόλλυβα του αγίου Νικολάου και βυθίσουν στη θάλασσα και την εικόνα του, αμέσως θα πνεύσει ο άνεμος, που έχουν κατά νου.

Για το λαό μας ο άγιος Νικόλας δεν είναι ο ονομαστός μητροπολίτης των Μύρων της Μ.Ασίας, αλλά κάποιος που ασκούσε το επάγγελμα του θαλασσινού. Ως караβοκύρη παριστάνουν τον άγιο και οι αιογράφοι. Σύμφωνα με τις λαϊκές παραδόσεις, τα ρούχα του είναι πάντοτε βρεγμένα απ' την άρμη, τα γένεια του στάζουν θάλασσα, το μέτωπό του είναι ιδρωμένο απ' την προσπάθεια να προφτάσει παντού, να βοηθήσει τα καράβια που θαλασσοπνίγονται. Πάρα πολλές είναι οι διηγήσεις για τα θαύματά του.

Σώζονται ορισμένες παραδώσεις που δεικνύουν την ξεχωριστή θέση που κατείχε ο άγιος τούτος στην ψυχή του λαού μας

"Ο Άη Νικόλας ήταν για τις ψυχές πρώτα, να τις παίρνει. Αλλά ο Άη Νικόλας πονούσε να τις παίρνει κι έβαλε το Μιχάλη. Είχανε στείλει τον Άη Νικόλα να πάρει την ψυχή ενός νέου. Εκείνος όμως εσυμπονούσε και πήρε την ψυχή μianού γερόντου αντί του νέου. Για αυτό ο Θεός τον έβγαλε απ' τη θέση και έβαλε το Μιχάλη που ήτανε πιο σκληρός."

Καθώς κι επόμενη ιστορία

Κάτω στη ράχη μιας βουνοπλαγιάς απ' τη βορεινή μεριά, ήταν μια σπηλιά που ονομάζετο η Σπηλιά του Λεονταριού, γιατί σε αυτή κατοικούσε τον παλαιόν καιρό ένα φοβερό λεοντάρι που έφερνε μεγάλη καταστροφή γύρω. Απ' αυτό εμποδίζονταν οι χριστιανοί να πηγαίνουν στην εκκλησία του αγίου Νικολάου, που είναι εκεί κοντά. Και η εκκλησία έμενε έρημη και αλειτούργητη πολλά χρόνια.

Όταν μια φορά, την παραμονή του αγίου Νικολάου, εφάνη ο άγιος σε πολλούς χωριάτες στον ύπνο τους και τους είπε να πάνε το πρωί άφοβα στην εκκλησία. Και πραγματικώς επήγαν. Το λεοντάρι, όταν μαζεύτηκαν στην εκκλησία, όρμησε κατά πάνω τους να τους φάγει. Αλλά μόλις έφτασε μπροστά στην εκκλησία, βγήκε από μέσα ο άγιος και το χτύπησε δυνατά και το μαρμάρωσε. Και έτσι μαρμαρωμένο είναι εκεί ως τα τώρα.

Μια άλλη υπέροχη διήγηση που διέσωσε ο Ανδρέας Καρκαβίτσας για τον Άη Νικόλα και το τιμόνι:

"Το καράβι είναι κατασκευάσμα των διαβόλων. Έκαμαν ένα τρικούβερο ξύλο κι εβγήκαν διαλαλητάδες σ' όλη τη γη: Εμπρός ελάτε ψυχές στριμμένες, παθιασμένοι κόσμοι, μάτια κλεισμένα στο μυστήριο, ελάτε μέσα και θα το γνωρίσετε αμέσως! Και αμέσως τα μάτια τα

κλειστά, οι παθιασμένοι κόσμοι, οι στριμμένες ψυχές έτρεξαν κοπάδι από της γης τα πέρατα, κατέβηκαν στην ακρογιαλιά, εμπήκαν στο καράβι. Τι τόπους θα χαρούν, τι χαρές θα γνωρίσουν, πόσα χρήματα θα βγάλουν στη στιγμή!

Εκεί προβάλλει κι ένα γεροντάκι ταπεινό και παραπονιαίικο.

— Νά'μπω μέσα κι εγώ; ρωτάει τον καπετάνιο.

— Έμπα, του λέγει εκείνος, έμπα μέσα και συ, έμπα σύνταχα.

— Να πάρω και το ξυλάκι μου μαζί;

— Πάρ' το το χάτσαλο.

Εμπήκε μέσα το γεροντάκι, έκατσε κατάνακρα στην πρύμη του καραβιού. Άνοιξαν οι ναυτοδιαβόλοι τα πανιά, έτριξαν τα ξάρτια, πήρε δρόμο σ' ανοιχτά το ξύλο.

— Καλό μας κατευόδιο, ευχήθηκαν συνατοί τους οι ταξιδιώτες.

— Καλό σας κατευόδιο, χα! χα! χα!... Καλό σας κατευόδιο, χα! χα! χα!... εχούγιαξαν από πρύμη σε πλώρη οι ναυτοδιαβόλοι.

Και το χουγιατό βοριάς εγίνηκεν ευθύς και ανατάραξε απ' άκρη σε άκρη τη θάλασσα. Όρος το κύμα σηκώνεται μπροστά, πύργος ακλόνητος ψηλώνει πίσωθε, από τα πλάγια λύκοι χυμούν απάνω του. Εκέρωσαν οι ταξιδιώτες οι άμαθοι. Καπνός εσκόρπισαν εμπρός τους οι χαρές, οι τόποι, τα χρήματα. Κόρακας ο φόβος φωλιάζει μέσα τους, ξεσχίζει τους τα σπλάχνα, ρουφά το αίμα τους. Το πλοίο γέρνει δεξιά, γέρνει ζερβά, πηδά πίσω κι εμπρός βαρβάτο πήδημα και τα νερά το πνίγουν, κουρσεύουν, το πατούν. Οι διαβολοναύτες στα ξάρτια σκαρφαλωμένοι τραγουδούν αμέριμνα, αναμπαίζουν πειραχτικά τους ταξιδιώτες, γελούν με την εμπιστοσύνη και την ελπίδα τους.

— Καλό ταξίδι, καλό κι αιώνιο! φωνάζουν πάντοτε.

Όμως το καράβι, όσο κι αν πατιέται και αν κινδυνεύει, δεν πνίγεται. Παλεύει κι ανδρειεύεται σαν να έχει ψυχή μέσα του. Ψυχή γιγαντωμένη, Κι είναι ψυχή του ο γέροντας που κάθετα στην πρύμη του κι είναι οδηγός του το ξυλάκι, το χάτσαλο. Μα εκείνο παίρνει δρόμο, λοξεύει στα ψηλά κύματα, φεύγει την ορμήν και τη λύσσα τους. Κι ενώ οι διαβολοναύτες τον όλεθρό τους προσδοκούν, κι ενώ οι ταξιδιώτες κλαίνε τη μοίρα τους και τα νερά με πόθο περιμένουν να κλωθοπαιξούν στο σκαρί του, εκείνο σχίζει το μαύρο σύγγεφο και αράζει σε λιμάνι ήμερο και γελαστό!

— Δόξα στον σωτήρα! δόξα στον γέροντα!... ξεσπά σύγκαιρα τρανή φωνή από το στόμα των ταξιδιωτών.

— Κατάρα! απαντά σαν αστροπέλεκο η φωνή των διαβόλων.

Και τα νερά του κόρφου δέχονται λαχταρώντας τους ναύτες και τον καπετάνιο τους, τον καπετάνιο και το μίσος του. Εσώθηκε όμως ο κόσμος. Εγύρισε καθένας στη χώρα του, αγάπησε τους τόπους, υπόμεινε τα πάθη, εσεβάσθηκε το μυστήριο. Και δεν δοξολογά παρά τον Άι-Νικόλα, τον γέροντα.

Οι διαβόλοι έχτισαν το καράβι, μα ο Άι-Νικόλας έκαμε το τιμόνι του."

ΑΙ ΝΙΚΟΛΟΥΙΝ, ΜΙΑ ΆΛΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Η παραγωγή ζάχαρης άρχισε στην Κύπρο πριν αρχίσουν οι Πορτογάλοι να εξερευνούν την Αφρικανική ακτή. Η καλλιέργεια ζαχαροκάλαμου είχε τη προέλευση της από τους Άραβες κατακτητές το 12 αιώνα. Αργότερα οι Ιταλοί έμποροι και οι τοπικοί κυβερνήτες χρησιμοποίησαν σκλάβους και ελεύθερους εργάτες για να παραγάγουν τη ζάχαρη. Οι φυτείες ζάχαρης

βρίσκονταν συνήθως στις αγροτικές περιοχές στην Επισκοπή Λεμεσού, στα Κούκλια, στην Αχέλλεια, και εξετίνετο μέχρι την Χλώρακα, Έμπα και Λέμπα. Χρησιμοποιούσαν σκλάβους, κυρίως Αφρικανούς τους οποίους έφεραν από την Κεντρική Αφρική μέσω του λιμανιού της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου και ύστερα στο λιμάνι της Λάρνακας. Τις νεαρές όμορφες γυναίκες τις χρησιμοποιούσαν στα σπίτια τους οι πλούσιοι τσιφλικιάδες Ενετοί και Κύπριοι ως δούλες, στην πραγματικότητα ως μετρέσες. Έτσι είχαν ξεκινήσει τα χαρέμια οι Τούρκοι όταν αργότερα κατέλαβαν την Κύπρο, αντιγράφοντας τις συνήθειες των πλούσιων Κυπρίων.

Στα Παλιόκαστρα ανάμεσα της Πάφου και της Χλώρακας, όλη η παραλιακή εύφορη πεδιάδα άνηκε στην Ρήγαινα. Όταν είχε έρθει στην Πάφο ο Διγενής Ακρίτας, κατά πως λέει ο μύθος, η Ρήγαινα για να τον παντρευτεί ως αυτός απαίτησε, του έβαλε όρο, να έκτιζε ένα μεγάλο αυλάκι που θα έφερνε νερό από τα λουτρά του Άδωνη στα Παλιόκαστρα. Προς εξεύρεση χρημάτων γι αυτό το τεράστιο έργο, έπρεπε να εξευρευθούν τρόποι. Ο πιο εύκολος που βρέθηκε, ήταν η ανταλλαγή γης με εργασία...

Ήταν στο λιμάνι της Πάφου ένα πλοίο αραγμένο γεμάτο σκλάβους, ιδιοκτησία ενός Άραβα από την Αίγυπτο, ο οποίος τους έφερε για να τους πουλήσει στους τσιφλικιάδες της Γεροσκήπου. Η Ρήγαινα έστειλε μαντατοφόρο σε αυτόν, τον κάλεσε, και του πρόσφερε όλη την παραλιακή γη στην περιοχή των Ροαφινών της Χλώρακας, που έφτανε ως το σημερινό εκκλησάκι του Αϊ Νικόλα, και ανήρχετο σε έκταση 500 σκαλών. Ο Άραβας δέχτηκε, και παρεχώρησε όλους τους σκλάβους να δουλέψουν ώσπου να τελειώσει το αυλάκι.

Ακολούθως αναχώρησε στην Αίγυπτο απ όπου έφερε όλα τα υπάρχοντα και την οικογένεια του, και εγκατεστάθει στην Χλώρακα. Έστησε το σπιτικό του πανω σ ένα ύψωμα για να μπορεί να επιβλέπει την περιουσία του, έβαλε σκλάβους και έσκαψαν τεράστια λαγούμια στην περιοχή του Αϊ Νικόλα, και δεν τους άφησε να σταματήσουν, παρά μόνο όταν έσκαψαν πολλά μίλια μέσα στη γη, ώσπου βρήκαν νερό αστείρευτο. Έγινε ένας πλούσιος τσιφλικιάς, καλλιεργούσε ζαχαροκάλαμο, κάνναβη, είχε στρατιές προβάτων και σκλάβων βοσκών που τα πρόσεχαν, είχε και τις μικρές νέγρες υπηρέτριες του να τον περιποιούνται και να τον ευχαριστούν.

Τα χρόνια σαν επέρασαν, κάπου στα μέσα του 12^{ου} αιώνα, ένας από τους απογόνους του, ο νέος αφέντης, είχε στο υπηρετικό του προσωπικό μια νέγρα παιδούλα δούλα, που της είχε μεγάλη αδυναμία, πολλή αγάπη, και δίχα της δεν μπόραγε. Της μικρής δούλας άρεσε να πηγαίνει σεργιάνι στην άκρη της θάλασσας να μαζεύει αγριομασικόριδα. Ήταν οι ακρογιαλιές έρημες, δεν είχε κόσμος, έτσι τα καλοκαίρια μες την πολλή τη ζέστη, καμιά φορά η παιδούλα έβγαζε τα ρούχα της και βουτούσε στα καταγάλανα νερά της θάλασσας στον κόλπο των Ροαφινιών. Μια μέρα που έκανε το μπάνιο της, είδε τα κάλλη της ένας έμπορος σκλάβων που είχε αράξει το μικρό του καΐκι στον διπλανό κολπίσκο, στο Δήμμα, και σκέφτηκε ότι ήταν πολύ όμορφη, και θα μπορούσε να την πουλήσει πολύ ακριβά. Την έκλεψε, την αλυσόδεσε, και την έριξε στο αμπάρι, ακολούθως δε, σάλπαρε για το νότο, και χάθηκε μεσα στο πούσι και τη νοτιά...

Αφου επέρασε η ώρα και η δούλα δεν επέστρεψε στο κονάκι του αφέντη της, αυτός ανήσυχος έστειλε ομάδες υπηρετών με δάδες μέσα στην νύχτα να ψάξουν να την

έβρουν. Τους έδωκε διαταγή να μην επιστρέψουν χωρίς νέα της, και αυτός περίμενε όλο αγωνία, όλο το βράδυ, ως το πρωί. Η ώρα επέραγε, είδηση δεν έφτανε καμιά, φόβοι τον έζωναν για το χειρότερο, και έπεσε σε μεγάλη αδημονία. Με το ξημέρωμα έβγαλε φιρμάνι και το διέδωσε σ όλα τα γυρω χωριά, και με αυτό έδιδε μεγάλη αμοιβή σε οποιον ήξερε πληροφορίες. Κατά το μεσημέρι άρχισαν να καταφθάνουν σκόρπιες ειδήσεις, έμαθαν από βοσκούς της περιοχής ότι ο ξακουστός έμπορος σκλάβων Αλί Αγάς, είχε περάσει από τα μέρη. Ο πλούσιος αφέντης ήταν σίγουρος πλέον ότι έχασε την αγαπημένη του δούλα, μαράζωσε πολύ, και όλοι δεν πίστευαν την τόση αγάπη του για μια σκλάβο. Είναι όμως ο έρωτας μεγάλο πράγμα, και όποιος πέσει σε αυτόν, είναι τα βάσανα του πολλά. Έτσι και στην περίπτωση αυτή, ο ερωτευμένος τσιφλικιάς έπεσε σε μεγάλο μαράζι, δεν έτρωγε, οι μέρες περνούσαν, είχε σχεδόν σαλέψει το λογικό του, και κάθε μέρα, σχεδόν όλη μέρα, στεκόταν στην άκρη του γκρεμού έξω από το σπίτι του, και αγνάντευε τα βάθη του ορίζοντα της θάλασσας, και έκλαιε μέσα του απαρηγόρητα, και ήταν ο πόνος του τόσο μεγάλος, που όλοι οι κάτοικοι στην γυρω περιοχή, πίστευαν ότι στο τέλος θα αποτρελαινόταν, και όλοι μαράζωναν, διότι ήταν ευσπλαχνικός, δίκαιος και καλός άνθρωπος...

Επέρασαν λίγες ημέρες, ήταν ένας καλόγερος Χριστιανός που ασκήτευε σε μια σπηλιά μέσα σ ένα βουνό λίγο πιο πανω από την Χλώρακα προς τη μεριά της Ταλας, και ήρθε σε αυτόν στον ύπνο του ο Άγιος Νικόλαος ο προστάτης της θάλασσας, και του φανέρωσε ότι εάν ο πλούσιος Μουσουλμάνος αφέντης τσιφλικιάς έκανε γιορτή και δέηση σε αυτόν, η θάλασσα θα του έφερνε πίσω την καλή του. Πρωί με το πουρνό, πήγε ο καλόγερος στον μαραζωμένο αφέντη και του εξιστόρησε το όνειρο του, αλλά θύμωσε ο αφέντης, και ηρνήθη να κάνει δέηση Χριστιανική αφού αυτός ήταν ένας πολύ θρησκευόμενος Μουσουλμάνος. Την επομένη ο καλόγερος είδε πάλι το ίδιο όνειρο, το ίδιο και την μεθεπομένη. Ροβολά την κατηφόρα, παιει τον ξαναβρίσκει, και του εξηγεί ότι συντελείται θαύμα, πρέπει να υπακούσει... Υπάκουσε το λοιπόν ο αφέντης Τσιφλικιάς, έκανε την γιορτή, και ύστερα έκαψαν αντάμα στην άκρια του γκρεμού, και έβλεπαν κατά τον νότο, εκεί που τέλειωνε η θάλασσα, μήπως και γίνει θαύμα.

Ενώ συνομιλούσαν επέρασε η ώρα, ήρθε το απόγιομα, οπότε πρόσεξαν τον ουρανό στο νότο να νοτιάζει, να μαζεύει πούσι και να σκοτεινιάζει. Είδαν τη θάλασσα να φουσκώνει και να τρικυμίζει, και έμειναν σε έκσταση να κοιτάζουν και να αναμένουν το θαύμα του Θεού. Σε λίγο ο ορίζοντας καθάρισε, και είδαν μέσα στους αφρούς των φοβερών κυμάτων που έσκαγαν πανω στις ξέρες του Φερφουρή λίγο πιο πέρα από τον κόλπο των Ροαφινιών, ένα καΐκι αραγμένο, σφηνωμένο πάνω στις ξέρες. Ήταν το καΐκι του Αλί Αγά, που το παρέσυραν προς τα πίσω τα κύματα, και το προσάραξαν στις ξέρες του Φερφουρή. Είχε κάνει το θαύμα του ο Άγιος Νικόλαος, έριξε το σκάφος του εμπόρου των σκλάβων έξω στη στεριά. Μονομιάς πάνε οι άνθρωποι του μεγάλου τσιφλικιά και ανεβαίνουν στο καΐκι, συλλαμβάνουν τους κλέφτες και τον αρχηγό τους, και ελευθερώνουν την μικρή νέγρα...

Ευχαριστημένος ο ήρωας της ιστορίας μας, πίστεψε στον δικό μας Θεό, βαπτίστηκε Χριστιανός, και έβαλε τους σκλάβους του και έκτισαν ένα όμορφο ξωκλήσι προς τιμήν του Αϊ Νικόλα, πανω στο ύψωμα, εκεί που κάθισαν και αγνάντευαν τον ορίζοντα της θάλασσας και ανάμεναν ώσπου έγινε το θαύμα.

Διαλογισμοί, παραβολές και αλληγορίες.
Όποιος πραγματικά αγαπά τη Σοφία και την αναγιγνώσκει, θα κερδίσει από αυτήν αγάπη, αρετή, ελευθερία, ευγένεια...

Παραβολές είναι οι συνοπτικές σύντομες ιστορίες που αφορούν τους ανθρώπους και με τις οποίες προκαλείται η προσοχή και το ενδιαφέρον των ακροατών.

Αλληγορίες είναι διηγήσεις ιστοριών με εκφραστικό και μεταφορικό τρόπο, που κρύβουν νοήματα διαφορετικά από εκείνα που φανερώνουν οι χρησιμοποιούμενες συγκεκριμένες λέξεις. Οι παροιμίες κρύβουν νοήματα διαφορετικά από εκείνα που άμεσα δηλώνουν και εκφράζουν οι λέξεις, δηλαδή άλλα λένε και άλλα εννοούν. Ωστε όλες οι παροιμίες συνιστούν έναν αλληγορικό και, επομένως, μεταφορικό τρόπο έκφρασης.

Μην αλλάξεις!

Συνήθως ήμουν νευρικός. Ήμουν στενοχωρημένος, σκυθρωπός και πολύ εγωιστής. Συνέχεια οι γύρω μου έλεγαν πως πρέπει ν' αλλάξω. Εγώ και εναντιωνόμουν και συμφωνούσα με όλους και ήθελα πολλές φορές ν' αλλάξω, αλλά δεν μπορούσα να τα καταφέρω. Ένιωθα μεγάλη πίκρα γιατί και ο καλύτερος φίλος μου ήταν μαζί με άλλους και επέμενε πως πρέπει να αλλάξω. Αλλά μια φορά μου είπε: «Μην αλλάξεις. Εγώ σε αγαπώ έτσι όπως είσαι». Αυτά τα λόγια του ακούγονταν σαν μια ωραία μουσική. Εγώ χαλάρωσα. Επέστρεψαν οι μικρές και μεγάλες χαρές... και ξαφνικά εγώ άλλαξα!
Συμπερασμα: Είμαι σίγουρος πως δε θα μπορούσα ν' αλλάξω εάν δε θα βρισκόταν αυτός που θα μου έλεγε πως μ' αγαπάει έτσι όπως είμαι.

Ήξερα ότι θα ερθεις

– Κύριε συνταγματάρχα, ο φίλος μου δεν επέστρεψε από την πρώτη γραμμή των χαρακωμάτων, σας παρακαλώ να μου επιτρέψετε να τον πάρω απ' εκεί.
– Σου απαγορεύω! αυστηρά είπε ο αξιωματικός, δε θα ρισκάρω τη ζωή σου για εκείνον που μάλλον είναι νεκρός.
Ο στρατιώτης παραβίασε τη διαταγή και έφτασε στην πρώτη γραμμή και μια ώρα αργότερα θανάσιμα πληγωμένος έφερε το πτώμα του φίλου του.
Ο συνταγματάρχης ήταν οργισμένος.
– Δε σου είπα πως είναι νεκρός; Τώρα χάνω και εσένα, για πες μου είχε νόημα για να ρισκάρεις τη ζωή σου για ένα πτώμα;
Ο ετοιμοθάνατος στρατιώτης απάντησε:
– Είχε κύριε. Όταν έφτασα σ' αυτόν ήταν ακόμη ζωντανός και όταν με είδε χαμογέλασε: «ήξερα ότι θα 'ρθεις για μένα», μου ειπε.

Μια Παραδειγματική Ιστορία...

Ένα ποντικάκι κάποτε, παρατηρούσε από την τρυπούλα του τον αγρότη και τη γυναίκα του που ξεδίπλωναν ένα πακέτο. Τι λιχουδιά άραγε έκρυβε εκείνο το πακέτο; Αναρωτήθηκε.
Όταν οι δύο αγρότες άνοιξαν το πακέτο, δεν φαντάζεστε πόσο μεγάλο ήταν το σοκ που έπαθε, όταν διαπίστωσε πως επρόκειτο για μια ποντικοπαγίδα!
Τρέχει γρήγορα λοιπόν στον αχυρώνα για να ανακοινώσει το φοβερό νέο!
-Μια ποντικοπαγίδα μέσα στο σπίτι! Μια ποντικοπαγίδα μέσα στο σπίτι!

Η κότα κακάρισε, έξυσε την πλάτη της και σηκώνοντας το λαιμό της είπε:

"Κύρ Ποντικέ μου, καταλαβαίνω πως αυτό αποτελεί πρόβλημα για σας. Αλλά δεν βλέπω να έχει καμιά επίπτωση σε μένα! Δε με ενοχλεί καθόλου εμένα η ποντικοπαγίδα στο σπίτι!"

Το ποντικάκι γύρισε τότε στο γουρούνι και του φώναξε: "Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι! Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι!"

Το γουρούνι έδειξε συμπόνια αλλά απάντησε:

"Λυπάμαι πολύ κυρ ποντικέ μου, αλλά δεν μπορώ να κάνω τίποτα άλλο από το να προσευχηθώ. Να είσαι σίγουρος ότι θα το κάνω. Θα προσευχηθώ."

Τότε το ποντίκι στράφηκε προς το βόδι και του φώναξε κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου:

"Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι! Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι!"

Και το βόδι απάντησε:

"Κοιτάξτε, κύριε ποντικέ μου, πολύ λυπάμαι για τον κίνδυνο που διατρέχετε, αλλά εμένα η ποντικοπαγίδα το μόνο που μπορεί να μου κάνει, είναι ένα τσιμπηματάκι στο δέρμα μου! "

Έτσι, ο καλός μας ποντικούλης, έφυγε με κατεβασμένο το κεφάλι, περίλυπος και απογοητευμένος γιατί θα έπρεπε ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ, να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο της ποντικοπαγίδας!

Την επόμενη νύχτα, ένας παράξενος θόρυβος, κάτι σαν το θόρυβο που κάνει η ποντικοπαγίδα όταν κλείνει, ξύπνησε τη γυναίκα του αγρότη που έτρεξε να δει τι συνέβη. Μέσα στη νύχτα όμως, δεν πρόσεξε πως στην παγίδα πιάστηκε από την ουρά ένα φίδι

Φοβισμένο το φίδι δάγκωσε τη γυναίκα.

Ο άντρας της έτρεξε γρήγορα και την πήγε στο νοσοκομείο. Αλλοίμονο όμως, την έφερε στο σπίτι με πολύ υψηλό πυρετό. Ο γιατρός τον συμβούλεψε να της κάνει ζεστές σουπίτσες..

Έτσι ο αγρότης έσφαξε την κότα για να κάνει μια καλή κοτόσουπα!

Η γυναίκα όμως πήγαινε από το κακό στο χειρότερο και όλοι οι γείτονες ερχόταν στη φάρμα να βοηθήσουν. Ο καθένας με τη σειρά του καθόταν στο προσκεφάλι της γυναίκας από ένα δωρο.

Για να τους ταΐσει όλους αυτούς ο αγρότης αναγκάστηκε να σφάξει το γουρούνι.

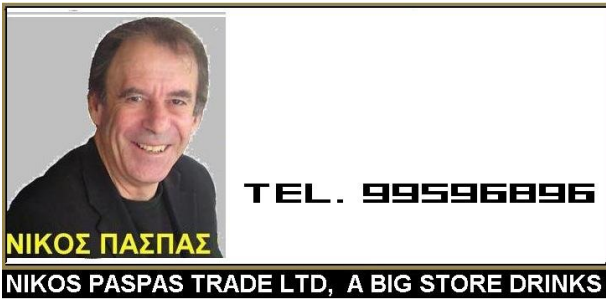
Τελικά όμως η γυναίκα δε τη γλύτωσε! Πέθανε! Στη κηδεία της ήρθε πάρα πολύς κόσμος, γιατί ήταν καλή γυναίκα και την αγαπούσαν όλοι.

Για να φιλοξενήσει όλον αυτόν τον κόσμο ο αγρότης αναγκάστηκε να σφάξει το βόδι

Ο κυρ Ποντικός μας, έβλεπε όλο αυτό το πήγαιν' έλα από την τρυπούλα του με πάρα πολύ μεγάλη θλίψη.....

SAVVAS A.N. SAVVAS
Electrician LTD - tel.99950782
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΜΕΣΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
Tel. 99950782

Έχει η Κύπρος ποτέ χτυπηθεί από Τσουνάμι; Υπάρχει φόβος η Κύπρος να χτυπηθεί από Τσουνάμι; Είναι ένα ερώτημα που αναμφισβήτητα έχει απασχολήσει έντονα τις σκέψεις όλων, αφ' ότου ήρθε η είδηση του τι έγινε στις χώρες της Νοτιανατολικής Ασίας και του Ειρηνικού τα Χριστούγεννα του 2004.

Σ αυτό το ρεπορτάζ μπορεί να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό. Στο βιβλίο του Φίλιπ Ζίγκλερ που έχει τον τίτλο «Μαύρος θάνατος» όπου περιγράφεται η πορεία της Πανούκλας από την Κίνα, Ασία, και δια μέσου της Ευρώπης κατά τα μέσα του 14^{ου} αιώνας, αναφέρεται και η Κύπρος. Η Κύπρος λοιπόν, σύμφωνα με τις πληροφορίες του συγγραφέως, επλήγη με ιδιαίτερη σφοδρότητα από την επιδημία. Μόλις η ασθένεια εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1347, ακόμα ένα κακό ήρθε να συμπληρώσει τη καταστροφή. Ένας ιδιαίτερα δυνατός σεισμός κατέστρεψε τα πάντα. Το σεισμό ακολούθησε ένα παλλιρικό κύμα που σάρωσε μεγάλες περιοχές του νησιού, και κατέστρεψε ολοσχερώς τους αλιευτικούς στόλους και τους ελαιώνες που ήταν τα κυρίως εισοδήματα των Κυπρίων.

Οι νησιώτες αντέδρασαν σκοτώνοντας όλους τους ξένους σκλάβους δια να προλάβουν εκμετάλλευση από αυτούς της χαώδους καταστάσεως και επαναστατήσουν. Οι κάτοικοι αποτραβήχτηκαν στα βουνά για να γλυτώσουν, αλλά και εκεί τους ακολουθήσε η ασθένεια της πανούκλας, και μάλιστα με σφοδρότητα. Αναφέρεται ότι υπήρχε μια μεγάλη δυσσομία κατά τη διάρκεια της επιδημίας η οποία ίσως να προερχόταν από τη σήψη των νεκρών του τσουναμιού που έμεναν άταφοι. Σύμφωνα με τον Γερμανό ιστορικό Χέκερ, η σφοδρότητα της επιδημίας ήτο τόσο σφοδρή, που προκάλεσε μεγάλη έκπληξη και φόβο εις ολόκληρο τον κόσμο... **(Κώστας Ταπακούδης, Πέγεια)**

Η πανώλη, ή πανούκλα, είναι μία ζώνονσος των τρωκτικών και των ψύλλων τους, που προκαλείται από τον gram-αρνητικό βάκιλο. Οι άνθρωποι γίνονται ξενιστές μετά από δείγμα ψύλλου τρωκτικών, οι οποίοι αποβάλλουν τον μολυσμένο οργανισμό στο δέρμα του ασθενούς κατά τη διάρκεια της απομύζησης αίματος. Ήταν ο καβαλάρης που ήρθε τρέχοντας στο Μαύρο Αλογο, ήταν ο Μαύρος Γίγαντας που ξεπρόβαλε μακριά από την κοιλάδα ή ήταν ο μαύρος κομήτης που οι περισσότεροι έλεγαν ότι είχαν δει να διασχίζει τον ουρανό; Στη Μεσόγειο και στη Βόρεια Θάλασσα, πλοία χωρίς πλήρωμα (που είχαν πεθανει από πανουκλα) έπλεαν ανεξέλεγκτα και εξάπλωναν την πανούκλα στις ξηρές όπου ναυάγιζαν.

Ήταν ο Μαύρος Θάνατος, που στην εποχή του, το 1347, στην Κύπρο χάθηκε ο μισός πληθυσμός του νησιού, ενώ η πανούκλα είχε ήδη ξεσπάει, ένας μεγάλος σεισμός

ταρακούνησε το νησί το 1348 και ακολουθήθηκε από ένα τρομερό τυφώνα και οι κάτοικοι έτρεχαν δεξιά και αριστερά πανικοβλημένοι.

Η θάλασσα φούσκωσε, τα πλοία έσπασαν πάνω στα βράχια, και λίγοι απέμειναν στην ερημιά. Πριν τον σεισμό, έπνευσε ένας δηλητηριώδης αέρας ο οποίος σκότωσε πολλούς που τον είχαν αναπνεύσει. Οι άνθρωποι έπεφταν στην γη και πέθαιναν με έναν αγωνιώδη θάνατο. Παρόμοιες αναφορές έχουμε από σεισμοί, δηλητηριώδεις οσμές από το έδαφος, μετεωρίτες που έπεφταν με ορμή προς την Ανατολή και άλλα περίεργα φυσικά φαινόμενα, συνέβαιναν ταυτόχρονα με την εξάπλωση της φονικής πανούκλας. Ο Μαύρος Θάνατος ξεκίνησε από την Ασία και εξαπλώθηκε πολύ γρήγορα και στην Ευρώπη στα τέλη του 14ου αιώνα και συνεχίστηκε έως και τον 17ο αιώνα. Τα 2/3 του πληθυσμού αφανίστηκε. Ήταν ένας θάνατος που έζησε και ζει ακόμα ανάμεσα στους θρύλους των λαών. Ήταν η πιο τρομακτική ασθένεια από όλες και οι ασθενείς πέθαιναν μέσα στην αγωνία σε λίγες μέρες. Ακόμα και πόλεις ολόκληρες αφανίζονταν.

Τα θύματα εμφάνιζαν πυρετό και διάφορα εξογκώματα στο σώμα τους, μέχρι να πεθάνουν μέσα στον τρόμο. Με διάταγμα οι ασθενείς κλείνονταν στα σπία τους μέχρι να πεθάνουν. Οι πόρτες καρφώνονταν για να μην μπορούν να ξεφύγουν τα θύματα και η οικογένειά τους, και σημαδεύονταν με ένα μεγάλο κόκκινο σταυρό, ενώ φύλακες για παραφύλαγαν σε περίπτωση που ο ασθενής ή κάποιος από την οικογένεια δραπέτευσε. Κάποιοι πίστευαν πως η μετάδοσή του γινόταν από τον αέρα που εισέπνεαν. Άλλοι πίστευαν πως ήταν η θεϊκή τιμωρία για τις αμαρτίες τους και άλλοι πως ερχόταν από τις τροφές των εκτρεφόμενων ζώων. Τα συμπτώματα ήταν βήχας, αιμόπτυση και αιμορραγία από το δέρμα, διόγκωση των λεμφαδένων, υψηλός πυρετός. Η βουβωνική πανώλη για την αρχαία Αίγυπτο θεωρείται η 10η πληγή του Φαραώ). Τον 6ο αιώνα μ.Χ. ο Μαύρος Θάνατος σκότωσε 100.000.000 ανθρώπους στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Το 1334 η πανδημία στην Βορειοανατολική Κίνα, σκοτώνει το 90% του πληθυσμού της. Το 1347 ο λοιμός διήρκεσε έως το 1664 έχοντας σκοτώσει 200.000.000 ανθρώπους. Στην πολιορκία της Κάφας το 1347, οι Τάταροι πολιορκητές έριχναν με καταπέλτες μέσα στην πόλη, τους νεκρούς από πανούκλα συντρόφους τους για να πληξούν τον εχθρό τους. Επίσης, υπάρχουν αναφορές ότι οι Ιάπωνες κατά τη διάρκεια του 2ου Παγκόσμιου Πολέμου μελέτησαν το μικρόβιο αυτό ως βιολογικό όπλο και πιθανά να το χρησιμοποιήσαν εναντίον της Κίνας.

Ο Μαύρος Θάνατος παρομοιάστηκε από τους ανθρώπους σαν μία γριά, καλυμμένη με μαύρα ρούχα και καλύπτρα ράσου κρατώντας σκούπα και τσουγκράνα. Έλεγαν πως αν χρησιμοποιούσε την τσουγκράνα, κάποιος θα είχαν γλυτώσει μέσα από τα δόντια της ενώ αν χρησιμοποιούσε την σκούπα θα ήταν όλος ο πληθυσμός καταδικασμένος.

Ο μαύρος θάνατος χρησιμοποιήθηκε σε θέματα από χρονογράφους, φιλόσοφους αλλά και από νεώτερους καλλιτέχνες και λογοτέχνες, συνειρμικά και συμβολικά. Ο μαύρος θάνατος υπάρχει στους θρύλους των λαών που ζουν ακόμα.

Τα σημάδια απο το τσουνάμι που δημιουργήθηκε ευρίσκονται πάνω στα υψώματα μετά την εκκλήσια του Αγίου Γεωργίου στη Χλώρακα, και πάνω στα υψώματα του Μουσαλλά στην πόλη του Κτήματος.

**Παπασάββας 1865.
Μα τι είναι αυτός παπάς, τον
ευρίσκεις όπου πάς .
Πότε γίνεται ψαράς, πότε
αντάρτης μουλαράς.**

Την εποχή πριν το 1871 όπου την Κύπρο κατείχαν οι Τούρκοι, στη Χλώρακα ζούσε ο Παπασάββας που εκτός από παπάς, ήταν δάσκαλος, γεωργός, ψαράς, ήταν άνθρωπος για όλες τις δουλειές, ήταν και αντάρτης. Ήταν μικρόσωμος, αλλά με μεγάλη δύναμη, με σιδερένια θέληση, πολυμήχανος και αεικίνητος, ήταν πάντα αρχηγός, και οι κάτοικοι προσέτρεχαν σε αυτόν για όλα τα δύσκολα τους. Του άρεσε να

καβαλικεύει ένα ψηλό άλογο που είχε (αλλοι λενε ότι ήταν μούλα), και φάνταζε μια λεπτή φιγούρα πάνω σε αυτό, και ίππευε καμαρωτός και κορτωτός. Τον είχαν για αντάρτη διότι δεν ανεχόταν από κανέναν το άδικο, και επέβαλλε την τάξη στην ενορία του δια πυρός και σιδήρου.

Πήγαινε κάθε μέρα στο χωράφι του στα «Πιρομάσια», ένα παραθαλάσσιο μέρος που συνόρευε με την Τουρκική συνοικία του Μουττάλου. Μια φορά είχε συνοριακές διαφορές με ένα Τούρκο, ο οποίος εκμεταλλευόμενος την Τουρκική κατοχή και το δίκιο του κατακτητή, ήθελε να πάρει μέρος του χωραφιού του. Αν και προσπάθησε με καλό τρόπο να τον αποτρέψει από τις παράνομες και παράλογες βλέψεις του, αυτός επέμενε με ζόρι και βία να θέλει να επιβάλει τις απαιτήσεις του. Οπότε τον άρπαξε ο Παπάς μια μέρα, του έδωσε ένα περντάχι ξύλο τόσο, ώστε ο άλλος να θέλει να ξανασκεφτεί τις παράλογες αξιώσεις του. Τον εγκατέλειψε αιμόφυρτο, και έφυγε. Σε λίγες μέρες συναπαντήθηκε με ένα άλλο Τούρκο που αυτός θέλοντας να τον πειράξει, του είπε ότι τον ψάχνει ο δερμένος Τούρκος μαζί με άλλους, για να τον «πκιάσουν», να τον τιμωρήσουν, ώστε να αποκατασταθεί η τιμή τους. Μειδιώντας και μη λαμβάνοντας στα σοβαρά την απειλή ο Παπασάββας, του απάντησε λέγοντας την παροιμιώδη φράση που έμεινε στην ιστορία όλης της Κύπρου, «Εν το αγγούρι μου που εν να πκιάσει», μια έκφραση που δηλεί με μιλωμένο τρόπο την απαξίωση κάποιου ατόμου προς άλλο, μια φράση που σήμερα λέγεται τόσο συχνά από όλους, που έχει κατακτήσει σαν αστεϊζουσα έκφραση και δεν παρεξηγείται πλέον...

Ήταν μια φορά λοιπόν, να κάμει ένα γάμο ο Παπασάββας, όπου ο γαμπρός θα ερχόταν από το γειτονικό χωριό της Έμπας καβαλικεμένος σε άλογο, ως όριζε το έθιμο, που τα χρόνια εκείνα της Τουρκοκρατίας, ο ξενοχωρήτης γαμπρός ερχόταν καβάλα σε άλογο υπό συνοδεία συγγενών, κουμπάρων και φίλων. Οι χωριανοί όφειλαν ως έλεγε το έθιμο, να τον αναγκάσουν να ξεκαβαλικέψει με τη βία, ή με το καλό. Κάποιοι που είχαν μάλια (χωράφια) και χρήματα πολλά, έτασσαν στον γαμπρό περισσότερη προίκα ώστε να συμφωνήσει να ξεπεζέψει. Όσοι ήταν παλικαράδες και ήθελαν να

επιδείξουν δύναμη και ανδρεία, αρνούσαν να κατέβουν, με αποτέλεσμα να πιάνονται στα χέρια, να μαλώνουν, να παλιώνουν, να δέρνονται, κάποτε να υπάρχουν πεθαμένοι ένεκα αυτής της κατάστασης, και αντί γάμους και χαρές, είχαν κηδείες και οδυμούς. Εάν κέρδιζε η ομάδα από το ξένο χωριό, προχωρούσαν ως νικητές, έπαιρναν τη νύφη, την ανέβαζαν στο άλογο, και αφού έβαζαν τα χέρια της γύρω από το γαμπρό, τα έδεναν γύρω του με μεταξωτά μαντήλια, και αυτός την έπαιρνε και έφευγε για την εκκλησία του χωριού του. Αν κέρδιζαν οι χωριανοί, τότε ο γαμπρός κατέβαινε από το άλογο του δαρμένος, ματωμένος, κτυπημένος, και έπρεπε περπατητός να παει μέχρι την πόρτα του σπιτιού της νύφης, και χλευασμένος από τους νικητές, να ζητήσει την νύφη για να την πάρει στην εκκλησιά του δικού της χωριού, για το γάμο. Οι Τούρκοι διοικούντες δεν επενέβαιναν σε αυτές τις καταστάσεις, παρά μόνον άφηναν τους Χριστιανούς να εξοντώνονται αναμεταξύ τους, και αυτοί παρακολουθούσαν ως θεατές. Αυτό συνέχισε εις όλην την διάρκεια της Τουρκοκρατίας, και σταμάτησε επί Αγγλοκρατίας, όταν οι Άγγλοι Αποικιοκράτες απαγόρευσαν δια νόμου αυτό το έθιμο, και όποιος ηρνείτο να συμμορφωθεί, τον τιμωρούσαν δια μεγάλου προστίμου ή φυλακίσεως.

Ο πονηρός ιερέας που δεν μπορούσε να ξεγελαστεί εύκολα, ήθελε οπωσδήποτε να μην επιτρέψει αυτός ο γάμος να μετατραπεί σε καυγά, ως εκ τούτου, εκ των προτέρων είχε συμφωνήσει με τον γαμπρό και είχε λάβει διαβεβαιώσεις από όλο του το σοι, ότι θα ξεκαβαλίκευε και θα ερχόταν εν ειρήνη ώστε να γίνει μια ήσυχη και χαρούμενη τελετή γάμου.

Καθόταν στον καφενέ πίνοντας τον καφέ του, έτοιμος για το μυστήριο, περιμένοντας το γαμπρό να έρθει από το χωριό της Έμπας, ξάφνου ένας μισής τρέχοντας και αγκομαχώντας, έρχεται, σκύβει και του φιλεί το χέρι, και τον καλεί να τρέξει γρήγορα γιατί ο γαμπρός δεν ξεκαβαλίκευε. Αφήνει τον καφέ ο παπάς, αρπάζει τα άλογο του, το διπλοκαλπάζει, ευρέθει ευτύς στο έβγα του χωριού, εκεί απ όπου ερχόταν ο νταής γαμπρός. Μόλις τον κόντεψε, τραβά τον σταυρό που είχε στην κόψα, και του τον σύρνει στο κεφάλι. Είναι ο ασημένιος σταυρός που υπάρχει και χρησιμοποιείται στην εκκλησιά μέχρι σήμερα. Είναι μεγάλος και βαρύς, που εάν πετύχαινε το στόχο, ίσως να γινόταν κηδεία αντί στεφάνωμα, τον πήρε ξώφαρτσα, αλλά με τη δύναμη που ρίχτηκε έπεσε στο έδαφος σπάζοντας και στραβώνοντας, μέχρι σήμερα φαίνονται οι επιδιορθώσεις που του έγιναν και τα καρφιά με τα οποία εδιορθώθη. Έβαλε τις φωνες ο Παπασάββας, όλοι ήξεραν τι θα συνέβαινε άμα θύμωνε, πρώτος ο γαμπρός υπάκουσε, ξεπέζεψε, τον ακολούθησαν κι άλλοι. Περπάτησαν ως το σπίτι της νύφης, ως ήτο η συμφωνία, έτσι έγινε ο γάμος με τάξη και εν ησυχία. Ήταν η τελευταία φορά που επεχειρήθη από γαμπρό ξενομερίτη να τηρήσει αυτό το έθιμο, δεν εξανασυνέβη, αφού σε λίγο καιρό το 1871, τον έλεγχο της Κύπρου τον απέχτησαν οι Άγγλοι οι οποίοι αγόρασαν την Κύπρο από τους Τούρκους και εφήρμοσαν απαγορευτικό νόμο περί αυτού του εθίμου.

Υ.Γ. Ο Παπασάββας απεβίωσε σε νεαρά ηλικία. Απόγονος του ήταν ο Αλέξανδρος, πατέρας της παπαδιάς Ελένης Παπακώστα. Η γυναίκα του ξαναπαντρεύτηκε και έκαμε απογόνους τον Λεωνή τον Λιόνταρο το γνωστό γεροντοπαλικάρο της Χλώρακας, και την Ελεγγού του Ρωτόκλειτου.

5 Ιουλίου, ημέρα Δευτέρα.

Χαλάστηκε η εκκλησία του Αγίου Στεφάνου. Στη θέση της θα κτιστεί καινούργια εις διπλάσιον μέγεθος, αφού ως είχε, ήτο μικρή για να χωρεί το πλήθος των ευσεβών Χριστιανών. Κατόπιν αποφάσεως της εκκλησιαστικής επιτροπής, και ύστερα από την εξεύρεση του χρηματικού ποσού για την περάτωση του κτισίματος, προκηρύχθηκαν οι προσφορές, και η όλη εργασία κατεχωρήθη στην Εργοληπτική εταιρεία Α&Μ ΓΙΟΥΚΚΑ. Η εταιρεία ανήκει στον γνωστό φίλαθλο και φιλοπρόοδο Λουκά Γιουκκά, τον πρόεδρο του αθλητικού σωματείου ΑΚΡΙΤΑ Χλώρακας κατά τα τελευταία έτη.

Άγιος Στέφανος Λέμπας.

Στο χωριό της Λεμπας κατά τον 18^ο αιώνα υπήρχε ένα αγρόκτημα που είχε έκταση 140 σκάλες, είχε σε αυτό 300 τερασιές, αμέτρητες αθασίες και κάμπουσες συκαμινιές. Ήταν ιδιοκτησία της οικογενείας Σάββα Νικολαΐδη που κατοικούσαν στην πόλη της Πάφου. Ήσαν εύποροι, είχαν πολλά ιδιόκτητα καταστήματα τα οποία νοίκιαζαν σε άλλους, έχοντας με αυτό τον τρόπο μεγάλο εισόδημα. Είχαν επίσης μεγάλο εισόδημα από το αγρόκτημα το οποίον εκμίσθωσαν σε μια φτωχή οικογένεια από την Εμπα, αυτήν του Σπύρου Χριστοδούλου Φαρφαρά, που είχε σύζυγο την Πολυξένη, και έκαναν παιδιά τους Γεώργιο Σπύρου Οξεία, τον Χριστόδουλο, την Σοφία (αργότερα Τριανταφίλλη), τον Σάββα Σπύρου, και την Βαρβαρου (αργότερα Χαραλάμπους Μαύρου). Είχαν συμφωνία όλα τα έξοδα και κόπους να τα επιβαρύνεται αυτή η οικογένεια, τα δε έσοδα να τα μοιράζονται. Υπήρχαν στο αγρόκτημα δυο λάκκοι με ξύλινα αλακατια, υπήρχε και ένας μεγάλος ανεμόμυλος, έτσι που το νερό ήταν μπόλικο, ώστε που να ποτίζονται όλα τα χωράφια στο αγρόκτημα.

Ο Άγιος Στέφανος ήταν μια αποθήκη με ξύλινη σκεπή ιδιοκτησία στο ίδιο αγρόκτημα, όπου σταματούσαν οι περαστικοί για να προφυλαχτούν όταν έβρεχε. Κάποιος περαστικός κάποτε, είπε ότι είδε στο όραμα του τον Άγιο Στέφανο να του λέει ότι ήθελε την μικρή αποθήκη για εκκλησία του, αυτό διεδόθη, έτσι αρχίνισαν και πήγαιναν πολλοί προσκυνητές Τούρκοι και Ρωμιοί, να προσευχηθούν και να ανάψουν και κάνα κερί. Το 1900 περίπου. ο Σάββας Νικολαΐδης έκτισε ένα διώροφο σπίτι δίπλα σ αυτή την αποθήκη, το οποίον χρησιμοποιούσε ως εξοχικό, ταυτόχρονα όμως, πρόσθεσε ένα μικρό ιερό και μια αγία τράπεζα στην αποθήκη, κτίζοντας έτσι την εκκλησία του Αγίου Στεφάνου. Το διώροφο σπίτι ήταν κτισμένο εκεί όπου τώρα είναι το κέντρο Λεμπά Φιέστα, υπήρχε δε κάτω από αυτό μια μεγάλη σπηλιά 10Χ10Χ3 την οποία ανακάλυψε αργότερα ο Χαραλάμπους Μαύρος, και στο στόμιο της βρήκε σπάνιες αρχαιοτήτες. Όταν ύστερα από χρόνια πέρασε κάποιος σπουδαίος αρχαιολόγος από άλλη χώρα, είπε ότι στην περιοχή αυτή, μεταξύ του

Αγίου Στεφάνου, της Άγιας Μαρίας και του Μιχαήλ Αρχαγγέλου, υπάρχει μεγάλη σπηλιά με αμύθητους θησαυρούς. Ίσως να εννοούσε αυτή την σπηλιά, κανένας δεν ξέρει. Για αυτή τη σπηλιά είχαν πληροφορίες οι Γερμανοί κατά τον Β παγκόσμιο πόλεμο, ότι έκρυβαν πυρομαχικά και καύσιμα οι συμμαχικές δυνάμεις, έτσι που το 1940 Γερμανικά αεροπλάνα βομβάρδισαν την Λέμπα, με στόχο αυτή την κρύπτη, χωρίς αποτέλεσμα ευτυχώς.

Το αγρόκτημα επωλήθη από τον εγγονό Σάββα Νικολαΐδη σε ένα Τούρκο βοσκό τον Γιανγγή Μουσταφά, έναντι του ποσού των 1200 λιρών. Προτού του το παραδώσει, έβγαλε ξεχωριστό τίτλο ιδιοκτησίας για το εκκλησάκι έκτασης περίπου μισής σκάλας, και το δώρισε στην εκκλησία της Πάφου.

Παρουσίαση Ντοκιμαντέρ

Παρουσία αρκετών Παφιτών και των περισσότερων αποδήμων Χλωρακιωτών έγινε στο Πολιτιστικό Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στη Αρχιεπισκοπή στη Λευκωσία η ένατη παρουσίαση του ντοκιμαντέρ η ΠΑΦΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ του Αιδεσι-μύτατου Σταύρου Λεωνίδα. Η όλη εκδήλωση ήταν

υπό την υψηλή παρουσία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β'. Στην ομιλία του Μακαριώτατου, ο Αρχιμαντρίτης Ιωάννης Ιωάννου εξήρε το ήθος και την εκτίμηση προς το πρόσωπο του αιδεσιμωτάτου ο οποίος είναι ο κύριος συντελεστής του ντοκιμαντέρ καθώς και την διαχρονική αξία των Παφιτών στα κοινά της ημικατεχόμενης μας πατρίδας. Ο πρόεδρος του ΣΚ.ΕΔΕΚ κύριος Γιαννάκης Ομήρου στον χαιρετισμό του επίσης δήλωσε την περηφάνια του για την αξία να είναι κάποιος Πάφιος και την προσφορά όλων στον τόπο του. Στην συνέχεια, ο Γιώργος Πενταράς Διευθυντής Προβολής με μια εξίσου παραστατική ομιλία διερωτήθηκε πού βρισκόμαστε σήμερα, ο κύριος Δρ. Χρήστος Αριστείδου προλόγισε και έκανε παρουσίαση του επιμελητή καθώς και του ντοκιμαντέρ, ανέπτυξε την περίοδο του πολιτισμού, της κληρονομιάς και τον τύπο που γέννησε τον πολιτισμό σ' αυτό το πολύπαθο τόπο που λέγετε Πάφος. Η συνέχεια ήταν εξίσου συγκινητική και μοναδική. Αφού έγινε η παρουσίαση του ντοκιμαντέρ, έγινε μια άξια σε όλες τις πλευρές κοινωνική προσφορά και άξια τιμή μεγάλων βεληνεκούς στον αποβιώσαντα ταξίαρχο Γεώργιο Καραμανλή, όπου η σιωπηλή μονόλεπτη σιγή ήταν μια μυστική παρουσία του ίδιου στον τόπο της Εκδήλωσης. Τιμήθηκαν μεταθανάτια οι τέως Αρχιεπίσκοποι Μακάριος Γ', Χρυσόστομος Β' και ο άξιος πρόεδρος Τάσος Παπαδόπουλος καθώς και ο τέως Στρατηγός Γεώργιος Ν. Αζίνας. Την όλη εκδήλωση παρουσίασε ο διακεκριμένος Πάφιος δημοσιογράφος Γιάννης Νικολάου ο οποίος με εξαιρετικό τρόπο έκλεψε με την παρουσία του. Φυσικά τιμήθηκε ο Μέγας Χορηγός της εκδήλωσης Α. SHIKKIS MOTORS με πλακέτα τιμής και προσφοράς την οποία παρέδωσε ο Διευθυντής της Πυροσβεστικής υπηρεσίας Κύπρου Χωριανός μας Ανδρέας Νικολάου, αναφορά έγινε και στις εταιρίες «Αφροδίτη» του Γιώργου Νικοδήμου και Συσκευαστήρια Σωκράτης Ν. Χαραλαμπίδης που πρόσφεραν τα εδέσματα της εκδήλωσης που ήταν πλούσια καθώς και την εταιρία «Φωτος Φωτιάδης» για τα ποτά. (του Γεώργιου Πενταρά).

ΑΡΘΡΑ

Χριστόφια, είμαστε μαζί σου. «Δεν είναι ορθό να καταλογίζεται ευθύνη στην Κυπριακή Δημοκρατία για τη διαφυγή του Καναδού καταζητούμενου για κατασκοπεία εναντίον των ΗΠΑ», δήλωσε ο Κύπριος πρόεδρος. Ο Πρόεδρος Χριστόφιας ανέφερε ακόμη ότι η Κύπρος είναι κράτος δικαίου και το δικαστήριο αποφάσισε να αφήσει τον Μέτσοσ ελεύθερο με εγγύηση, προκειμένου να κριθεί, αν θα πρέπει να δικαστεί.

Εν σχέση με τις αντιδράσεις των ΗΠΑ για την διαφυγή του Μέτσοσ από την Κύπρο, ήταν αναμενόμενες αφού σύμφωνα με τις ΗΠΑ, ομάδες της κυπριακής Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (ΚΥΠ) μεταβαίνουν στη Μόσχα και εκπαιδεύονται από ανώτερα στελέχη των ρωσικών μυστικών υπηρεσιών.

Το κύριο ζήτημα όμως που ενδιαφέρει εμάς, είναι ότι όλος γενικά ο Ελληνικός πληθυσμός της Κύπρου έμεινε ευχαριστημένος με την διαφυγή του Μετσοσ, διότι από την Αμερική μόνο ζημιά παθαίνουμε ως κράτος και ως Έλληνες, ενώ από την Ρωσία από αρχαιοτάτων χρόνων, μόνο φιλία απολαμβάνουμε.

Σε κίνδυνο φτώχειας οι Κύπριοι ηλικιωμένοι. Το μεγαλύτερο κίνδυνο φτώχειας σε ολόκληρη την ΕΕ αντιμετωπίζουν οι κύπριοι συνταξιούχοι μετά τους Λετονούς. Τα στοιχεία που δημοσίευσε τον περασμένο Γενάρη η Eurostat αποτυπώνουν τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα άτομα τρίτης ηλικίας. Συγκεκριμένα, το ποσοστό των ατόμων ηλικίας 65 ετών και πάνω στην Κύπρο που αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας ανήλθε το 2008 στο 49% και ήταν το δεύτερο μεγαλύτερο στην ΕΕ, μετά τη Λετονία (51%). Στην Ευρώπη, οι συνταξιούχοι δεν αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα φτώχειας καθώς ο μέσος όρος ανήλθε στο 19%.

Η ακρίβεια στην Κύπρο καθημερινώς μεγαλώνει εξαιτίας της συνεχιζόμενης ανόδου στις τιμές καταναλωτικών αγαθών και υπηρεσιών. Οι λιανικές και χονδρικές τιμές πώλησης σε αγαθά πρώτης ανάγκης ακριβαίνουν ανεξέλεγκτα, και ο κόσμος παρακολουθεί με αγωνία τις καθημερινές εξελίξεις στα θέματα της ακρίβειας και αισχροκέρδειας που τυχάνουν σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι καταναλωτές. Ενώ στις πλείστες ευρωπαϊκές χώρες ο πληθωρισμός έχει άμεση πτωτική τάση, στην Κύπρο παρατηρείται το φαινόμενο της ραγδαίας αύξησης του. Ενώ ο μέσος όρος του πληθωρισμού στις υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης κυμαίνεται στο 0, 9%, στην Κύπρο από το 0,6% ανήλθε στο 2,8%. Οι χαμηλοσυνταξιούχοι δεν μπορούν να επιβιώσουν, η βενζίνη και το ρεύμα έχουν ακριβύνει

πολύ, η σύνταξη αρκεί μόνο για το λεκτικό και τα τσιγάρα. Όσοι έχουν παιδιά με δημόσιο αξίωμα και παχουλό μισθό βοηθούνται από αυτά, ώστε να διακινούνται με τα αυτοκίνητα τους, οι υπόλοιποι δε, τα έχουν ακινητοποιήσει, και κινούνται δια ποδός. Είναι μια κατάσταση τραγική, όλα δείχνουν ότι ο ερχόμενος χειμώνας θα είναι τρισεχειρότερος, ίσως είναι καιρός οι καταναλωτές να προχωρήσουν στην λήψη μέτρων αυτοπροστασίας τους για την αντιμετώπισης του φαινομένου της ακρίβειας, και για προστασία της επιβίωσης τους από αυτήν.

Λερωμένες παραλίες. Δυστυχώς, ως κοινότητα έχουμε ακάθαρτες παραλίες, κάτι που δεν συνάδει με τον Πολιτισμό μας, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούμε κακή εικόνα στους ξένους επισκέπτες. Ο επισκέπτης σε όλες τις παραλίες θα δει θάψιμο αποτσίγαρων στην άμμο και αντί τα παιδιά να παίζουν με την άμμο να παίζουν με τα αποτσίγαρα. Όπου και αν στρέψει το βλέμμα του δεν υπάρχει περίπωση να μην δει σκουπίδια παντού. Κατά μήκος της παραλίας, στους πεζόδρομους, εκεί όπου καθημερινά αμέτρητοι χωριανοί κάνουν τον περίπατο τους ή τα θαλάσσια μπάνια τους, τα σκουβαλοδοχεία είναι άδεια, και τα σκουπίδια κατάσπαρτα στα πλαϊνά των πεζόδρομων και πανω στις ακτές, να λερώνουν. Είναι μια ρύπανση των δημόσιων χώρων που καταστρέφουν το Φυσικό Περιβάλλον, και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, μεθοδικά, οργανωμένα, ομοιόμορφα, αλλά και αποτελεσματικά. Για να υπάρξει πρόοδος στο θέμα αυτό, η κοινότητα, οι κάτοικοι, τα ξενοδοχεία, και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργαστούν και να δώσουν έμφαση στους τρεις πιο κάτω άξονες:

α. Αποτροπή, δηλαδή να αποκτήσουμε συνείδηση να μην πετάμε τα αποτσίγαρα και τα άλλα σκουπίδια.

β. Πρόληψη. Με κατάλληλη διαφώτιση από τις αρχές, να ευαισθητοποιηθεί το κοινό. Αυτό μπορεί να επιτευχτεί με εκστρατείες και έξυπνες διαφημίσεις ώστε να αλλάξει η σημερινή νοοτροπία, επιπλέον θα πρέπει να ενισχυθεί η προσπάθεια καλλιέργειας περιβαλλοντολογικής συνείδησης στα σχολεία.

γ. Καθαρισμοί. Οι Τοπικές Αρχές θα πρέπει να στελεχώσουν και να ενισχύσουν ομάδες και συνεργεία προσωπικού που να καθαρίζουν τις παραλίες σε συνεχή και καθημερινή βάση.

Η καθαριότητα δικαιούται μεγαλύτερα κονδύλια γιατί στο τέλος της ημέρας, τί τα θέλουμε τα μνημεία και τα μέγαλα εάν γύρω από αυτά ο χώρος είναι γεμάτος σκουπίδια.

Ωστε, τρόποι υπάρχουν για να βελτιωθεί η κατάσταση, φτάνει να υπάρξει αποφαση και θέληση από όλους, αλλά κυριότερα θα πρέπει να υπάρξει αλλαγή στην σημερινή νοοτροπία. Υπάρχουν τεράστια περιθώρια για μια συντονισμένη προσπάθεια ώστε να μπορούμε να μιλούμε για καθαρές παραλίες. Διότι δεν μπορούμε να μιλούμε για ποιότητα ζωής και ανάπτυξη του τουρισμού, όταν οι παραλίες είναι γεμάτες σκουπίδια. Πρέπει να αρχίσουμε να αγαπάμε την καθαριότητα, να το εννοήσουμε, και να το δείξουμε με τα έργα και τις πράξεις μας.

Επικίνδυνοι σκύλοι και άλλα παραλείπόμενα.

Πολλά παράπονα ακούμε απο πολίτες εν σχέση με τους παραλιακούς πεζόδρομους. Ενώ όλοι έχουν να πουν ότι είναι ένα έργο αξιο συγχαρητήριων διότι σχεδόν όλοι οι χωριανοί θέλουν να απολαμβάνουν την άσκηση τους και τον περίπατο τους, τελικά αυτό είναι πολύ δύσκολο, διότι

εχουν συνηθίσει ξενοχωρίτες να χρησιμοποιούν αυτούς τους πεζόδρομους, ώστε να βγάσουν βόλτες τους σκύλους τους. Οποιαδήποτε ώρα μπορεί να δει κάποιος σκύλους να περιφέρονται σε αυτούς. Ειδικά στο γέμμα του ήλιου, και ειδικότερα στην περιοχή Δήμα - Ροδαφινια, θα δει αμέτρητους σκύλους που φαίνονται επικίνδυνοι, να σουλατσάρουν με τους ιδιοκτήτες τους πανω κάτω. Αυτή η κατάσταση έχει φέρει αποτέλεσμα όλοι οι διαβάτες που θέλουν να περπατήσουν, να αποφεύγουν τους παραλιακούς πεζόδρομους της Χλώρακας. Οι Χλωρακιώτες πεζοπόροι πηγαίνουν στους πεζόδρομους της Κάτω Πάφου, όπου εκεί λόγω προστύμματος απο τον Δήμο Πάφου σε όποιον διακινεί σκύλο, δεν υπάρχουν τέτοιοι. Είναι μια κατάσταση απαράδεκτη που δεν περιποιεί τιμή στο κοινοτικό Συμβούλιο, είναι μια κατάσταση που πρέπει να εξεταστεί και να αποδοθούν ευθύνες όπου αναλογούν, στους υπαλλήλους ή στους εκλεγμένους του Κοινοτικού Συμβουλίου της Χλώρακας. Είναι μια κατάσταση που οι σύμβουλοι πρέπει να ενσκήψουν σε αυτή, διότι δεν πρέπει να εφησυχάζουν ίσως επειδή ο κόσμος δεν φωνάζει. Κάποτε, όταν έρθει η ώρα του λαού, θα είναι αργά για αυτούς, διότι ο κόσμος παρακολουθεί, σιωπά, αλλά να ξέρουν, η πολλή ησυχία συνήθως φέρνει καταιγίδα. Διότι είναι απαράδεκτο ύστερα απο τόσα ταξίδια στο εξωτερικό που πηγαίνουν όπως λενε σε σεμινάρια, να μην ξέρουν ότι οι επικίνδυνοι σκύλοι πρέπει να μην διακινούνται όπου υπάρχει κόσμος. Κάλιστα μπορεί οποιοσδήποτε να διερωτηθεί, τι διδάσκονται στα τόσα σεμινάρια που λενε ότι πηγαίνουν; Μονο πως να ακριβαίνουν το νερό, τα σκύβαλα και τους φόρους εν μέσω οικονομικής κρίσης όπου ο κόσμος δεν έχει να φάει, και όπου οι άλλες κοινότητες μειώνουν τους φόρους εν σχέση με το κοινοτικό Συμβούλιο της Χλώρακας που έχει ακριβύνει το νερό, και που όπως μαθαίνουμε ετοιμάζονται να ακριβύνουν τα σκύβαλα κατά δεύτερη συνεχόμενη χρονιά; Έχουν να πουν ότι οι κάτοικοι της κοινότητας της Χλώρακας είναι Ραγιάδες. Έχουν να πουν ότι άγονται απο ένα δυο "έξυπνους", έχουν να πουν ότι δεν λογαριάζονται. Πρέπει αυτή η νοοτροπία να αλλάξει, πρέπει αυτοί που διοικούν να μάθουν να σκέφτονται διαφορετικά, πρέπει να μάθουν να εκτιμούν τον λαό, και ιδιαίτερα αυτούς που τους εξέλεξαν. Αλλά το κυριότερο, πρέπει να ζητηθεί ο ίδιος ο λαός, πρέπει επιτέλους να υπάρξει αντίδραση.

Χρειαζόμαστε επιτροπή θεάτρου.

Τώρα που το θέατρο της Χλώρακας είναι σχεδόν γεγονός, τώρα που κοντεύει να τελειώσει και ελπίζουμε να είναι το στολίδι της κοινότητας, ένα εργο πολιτισμού που θα δώσει τα μέγιστα στην κοινωνία, λέω, πρέπει οι φορείς της Χλώρακας να σκεφτούν ότι πρέπει να δημιουργηθεί μια ανεξάρτητη επιτροπή από πολίτες, από ανθρώπους που να κατέχουν το αντικείμενο, και σε συνεργασία με την πολιτιστική επιτροπή του Κοινοτικού Συμβουλίου να δουλέψουν και να σκεφτούν τρόπους ώστε το θέατρο της Χλώρακας να καταστεί ενεργός χώρος παραγωγής πολιτισμού, να υπάρξει συνεχής προβολή παραστάσεων, να γίνει επίσης τόπος ταχτικών συγκεντρώσεων των ανθρώπων με σκοπό την εμπλοκή τους στο πνεύμα που θα παράγεται, να εμπνέονται από αυτό, και ύστερα αυτοί να εμπνέουν άλλους, να αποδειχτεί έτσι ως αρμόζει, ότι τα θέατρα είναι χώροι μετάδοσης του πνεύματος και του πολιτισμού.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

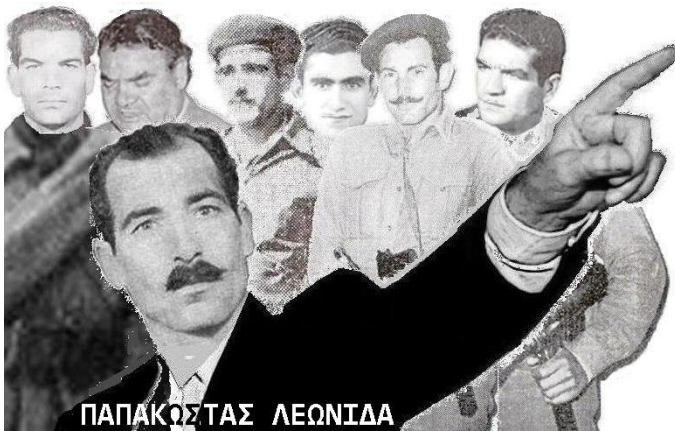

Κωστάκης Λεωνίδα, πρόεδρος Πολιτιστικής Επιτροπής: Επειδή ο πολιτισμός είναι παιδεία και εκπαίδευση, είμαι εξ εκείνων που και εν μέσω οικονομικής κρίσης ακόμη, θεωρώ ότι είναι απαραίτητο αυτός να προωθείται. Να γίνονται ενέργειες για αυτό το σκοπό με ανάλογες εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις, με

σεμινάρια και παραστάσεις μουσικές ή θεατρικές. Γι αυτούς τους σκοπούς απόλυτη ευθύνη φέρει το Κοινοτικό Συμβούλιο ως ο κυριότερος φορέας της τοπικής αρχής, ως προς τούτο, εμείς της πολιτιστικής επιτροπής θα είμαστε πάντα μπροστάρηδες προς επίτευξη αυτού του σκοπού. Είναι ευθύνη μας να συντηρούμε, διατηρούμε και προβάλλουμε τα ήθη και τα έθιμα μας, στοιχεία που μας συντηρούν ως έθνος, ειδικά στους σημερινούς καιρούς που λόγω της μεγάλης ευμάρειας αυτά σιγά σιγά εκλείπουν. Γι αυτούς τους λόγους θα εισηγηθώ ώστε στη διοργάνωση του φετινού Πολιτιστικού Σεπτεμβρίου να συμπεριλαμβάνονται πιο πολλές εκδηλώσεις παρά τα άλλα χρόνια. Θα εισηγηθώ οργάνωση πολιτιστικών εσωτερικών προσκυνηματικών εκδρομών, διοργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων κυρίως για την νεολαία μας, ακόμη θα εισηγηθώ πιο πολλή στήριξη των ανθρώπων του Πνεύματος, της τέχνης και της άθλησης... Διότι είναι με αυτό τον τρόπο που αναπτύσσεται ο πολιτισμός και η κουλτούρα, και κατά συνέπεια αυτών, το πνεύμα και ο άνθρωπος.

Τα ξενοδοχεία στη Χλώρακα. Μήνας Αύγουστος, μήνας διακοπών κατά τον οποίο όλα τα ξενοδοχεία θα έπρεπε να σφύζουν από τουρισμό, στη Χλώρακα εντούτοις, παρατηρείται ελάχιστη τουριστική κίνηση, τα ξενοδοχεία με ελάχιστους πελάτες έως άδεια, το ίδιο συμβαίνει και με τα διαμερίσματα. Είναι μια οικονομική κρίση άνευ προηγουμένου που μαστίζει τον τόπο μας, και που έχει να ξανασυμβεί εδώ και δεκαετίες. Οι πολίτες της κοινότητας που είναι κάτοχοι ακινήτων διαμαρτύρονται ότι αυτά δεν ενοικιάζονται, τα ελάχιστα δε που είναι ενοικιασμένα, είναι σε πολύ χαμηλές τιμές που δεν συμφέρει. Είναι όλοι σε απόγνωση, και διερωτώνται τι δέον γενέσθαι.

Προσοχή στους κλέφτες. Ως φαίνεται ο καλός μας Χωριανός Χριστόφορος, εκτρέφει κοτόπουλα και κουνέλια θαυμασίας γεύσεως, αφού για έκτη συνεχιζόμενη φορά μέσα στους τελευταίους δυο μήνες επέδραμαν κλέφτες στα κοτέσια του κάτω στην παραλία της Βρέξης. Με πολλή αγανάκτηση μας κατήγγειλε ότι συνέχεια τον κλέβουν, δεν αρκούντα μονο για το φαί τους, αλλά κλέβουν σε μεγάλες ποσότητες. Την τελευταία φορά του έκλεψαν 7 κόκορες, 10 κότες και 12 πάπιες. Έχει καταγγείλει κατ επανάληψη τα γεγονότα στην αστυνομία, και εκφράζει μεγάλο παράπονο, γιατί κανένας δεν έχει συλληφθεί αν και έχει δώσει στοιχεία που γνωρίζει σε αυτούς.

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑ

Παπακώστας Λεωνίδα, Ύστερα από 40 χρόνια θυμηθήκαμε τη σεπτή μορφή του ιερέως αγωνιστή της Χλώρακας. Ήταν το μνημόσυνο του ήρωα της ΕΟΚΑ και αγωνιστή της ελευθερίας Παπακώστα Λεωνίδα, του ανθρώπου που έδωσε μέχρι της τελευταίας ρανίδα το αίμα του για την κοινότητα του και την πατρίδα του που υπεραγαπούσε. Ήταν στην εκκλησία της Παναγίας Χρυσελαιούσης στις 18 του Ιούλη, και ήταν η δαφνοστεφανομένη φωτογραφία του εκεί, να μας θυμίζει ότι οι αξίες που δίδαξε και τήρησε, υπάρχουν πάντα και δεν καταλύονται. Ήταν ένα μνημόσυνο μνήμης όπου παρόντες ήσαν όλοι οι Χλωρακιώτες σύντροφοι και συναγωνιστές του κατά την διάρκεια του αγώνος. Ήταν ένα μνημόσυνο τιμής όπου όλοι ενθυμήθηκαν τον ήρωα αγωνιστή, και που έκανε εμάς να αναλογιστούμε, γιατί η επίσημη κοινότητα είναι απούσα στην απόδοση τιμών εκεί ακριβώς που πρέπει και αρμόζει, ενώ είναι πανταχού παρούσα στο να αποδίδει αφειδώλευτα τιμές και δόξες σε πολλές άλλες περιπτώσεις.

Ανδρέας Θεμής: "Σαν Συμβούλιο έχουμε ζητήσει απο τον ΣΑΠΑ, όλες οι ζημιές οι οποίες προκαλούνται στους δρόμους και στα πεζοδρόμια απο τα συνεργεία της εταιρείας "Νέμεσις" να εκτιμούνται κοινή συναινέση εκ των μηχανικών των δύο μερών, και να καταβάλλεται το αντίστοιχο χρηματικό ποσό, ώστε οι επιδιορθώσεις να γίνεται απο τον εργολάβο

του Συμβουλίου, ώστε να μην υπάρχουν οι παρατηρούμενες μεγάλες καθυστερήσεις που τλαιπωρούν τον κοσμο".

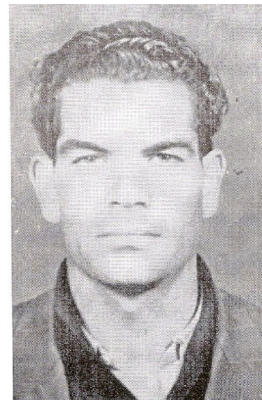

Ο μηχανοδηγός Γιαννάκης Νεοφύτου, σε ενεργό δράση. Σε εστίες μόλυνσης μετατρέπονται πολλά οικόπεδα τα οποία δεν καθαρίζονται από τους ιδιοκτήτες τους με αποτέλεσμα όταν πικνώνει η βλάστηση και ύστερα όταν ξεραίνονται, να δημιουργούν πρόβλημα στους

περίοικους. Η κατάσταση επιδεινώνεται ακόμη

περισσότερο καθώς οι περίοικοι πετούν σκουπίδια. Και επειδή οι ιδιοκτήτες δεν προβαίνουν στον καθαρισμό ως θα έπρεπε, και επειδή όλες αυτές οι ακαθαρσίες προκαλούν πρόβλημα, ήδη τα συνεργεία έχουν ξεκινήσει τον καθαρισμό σε κεντρικούς δρόμους, πλατείες και οικόπεδα της κοινότητας. Τα εγκαταλελειμμένα οικόπεδα που βρίσκονται στη κοινότητα της Χλώρακας είναι δεκάδες. Το πρόβλημα είναι μεγάλο και οι κάτοικοι που διαμαρτύρονται πολλοί. Ειδικά το καλοκαίρι το πρόβλημα είναι εξαιρετικά έντονο καθώς με τις υψηλές θερμοκρασίες η δυσοσμία κι ο κίνδυνος πυρκαγιάς αυξάνονται. Στο πλαίσιο αυτό το Κοινοτικό Συμβούλιο περιλαμβάνει τον καθαρισμό των συγκεκριμένων οικόπεδων στα μέτρα πυροπροστασίας και της γενικής καθαριότητας που λαμβάνονται για τη θερινή περίοδο.

Νίκος Παπαλλάς. Είναι ένας χωριανός μας μετανάστης που ζει και δραστηριοποιείται επιχειρηματικά στις ΗΠΑ. Εδώ και 27 χρόνια πήγε στην Αμερική όπου σπούδασε Αρχιτέκτονας. Παντρεύτηκε και εγκαταστάθηκε εκεί. Δραστηριοποιήθηκε στην κατασκευή των οικοδομών, προόδευσε και επέτυχε, και απέκτησε πολλά χρήματα ώστε να έχει ονομασία δρόμου με το όνομα του. Έχει δυο παιδιά, δυο κόρες, ηλικίας 16 και 21 ετών. Η σύζυγος του εξασκεί το επάγγελμα της κτηματομεσιτικής, και ζουν στο Νιου Ζέρσεϊ. Αυτές τις μέρες ευρίσκεται στην Χλωρακα για διακοπές, είναι δέ ο Νίκος Παπαλλάς, ταχτικός αναγνώστης της εφημερίδας μας μέσω του Ιντερνέτ. Του ευχόμαστε καλές διακοπές, και ακόμη πιο πολλή πρόοδο στην είδη επιτυχημένη του καριέρα.

Νικόλας Γ. Μαυρονικολας.

Τον περασμένο μήνα κυκλοφόρησε το βιβλίο του Νικόλα Γ. Μαυρονικολα με τον τίτλο «Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΟΥ». Είναι ένα σύγγραμμα περί της ιστορίας της ΕΟΚΑ όπως τη βίωσε και την αισθάνθηκε ο ίδιος. Καλογραμμένο σε γλώσσα και ύφος που συνεπαίρνει τον αναγνώστη, αφηγείται ιστορίες γνωστές, αλλά και άγνωστες. Όπως λενε άλλοι συναγωνιστές του,

εξιστορεί τα πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν με ουδετερότητα και χωρίς περιαυτολογία, και πρέπει αυτό το σύγγραμμα να ληφθεί υπ όψιν από τους ειδικούς μελετητές, ώστε να γραφτεί η πραγματική ιστορία της εποχής εκείνης.

Γ. & Ε. ΒΑΣΙΛΗ ΛΤΔ

SUPERMARKET

Ελευθερίας 3, Χλώρακα, Πάφος
Τηλ.: 26 270 748

Λουκάς Γιουκκάς, πρόεδρος του Ακρίτα: Σαν συμβούλιο αποφασίσαμε να διοργανώσουμε φεστιβάλ αγγουριού της Χλώρακας. Είναι ένα προϊόν που κατέστησε την κοινότητα μας ξακουστή ανά το Παγκόσμιο, έτσι πήραμε την απόφαση της διοργάνωσης αυτής, ώστε με διάφορες

μουσικές παραστάσεις απο χωριανούς μας κυρίως μουσικούς, αλλά και άλλες εκδηλώσεις όπως σάτιρα και τσιαπτιστά, να κάνουμε μέρα γιορτής την 20η Αυγούστου. Έτσι προγραμματίζουμε στο Κοινοτικό γήπεδο να παρευρεθούμε όλοι οι χωριανοί για να περάσουμε όλοι μαζί μια ευχάριστη καλοκαιρινή γιορτινή μέρα. Με την ευκαιρία αυτή προσκαλώ όλους όπως μας τιμήσουν με την παρουσία τους.

Η μεγάλη συναυλία της Άννας Βίσση. Η μεγάλη star Άννα Βίσση βρέθηκε αυτό το καλοκαίρι στην Πάφο. Σε μία μοναδική συναυλία που οργάνωσε το αθλητικό σωματείο ΑΚΡΙΤΑΣ Χλώρακας, οι θαυμαστές της είχαν την ευκαιρία να την απολαύσουν στις 9 Ιουλίου στο Γήπεδο της Πάφου. Ήταν μια

συναυλία που στέυθηκε με απόλυτη επιτυχία, και που ο κόσμος σε ένα τρελό ντελίριο αποθέωσε την μεγάλη star. Σε ένα πάνθεο χρωμάτων απο αμέτρητους προβολείς που έκαναν την νύχτα ονειρική σαν σε παραμύθι, όλοι ανεξάρτητα μικροί και μεγάλοι απήλαυσαν το εξαιρετο πρόγραμμα της εξαιρετης Βίσση. Οι κερκίδες ήσαν σχεδόν ασφυκτικά γεμάτες, ήταν μια συναυλία επιτυχημένη που άρεσε, ήταν μια μεγαλη οργάνωση που επέτυχε ο ΑΚΡΙΤΑΣ Χλώρακας. Σε σύντομο χαιρετισμό πριν την έναρξη ο πρόεδρος του Ακρίτα Λουκάς Γιουκκάς, καλωσόρισε την Βίσση και τον κοσμο, ανέφερε δε την χαρά του για την μεγαλη συνάντησή του κόσμου, και εξήγησε ότι το σωματείο της Χλώρακας αγωνίζεται με αθλητοπρεπεια για περισσότερα γκολ και λιγότερη βία στα γήπεδα. Παρόντες στη συναυλία οι Μάριος Καρογιαν, ο υπουργός Δικαιοσύνης, οι Δήμαρχοι όλης της Πάφου, ο κοινοτάρχης της Χλώρακας, και ο πρόεδρος της ΣΠΕ Χλώρακας.

Παραλειπόμενα της συναυλίας. Στην προσφώνηση της η Άννα Βίσση και στο καλωσόρισμα της που απεύθυνε στον κόσμο και τους επισήμους, τον κοινοτάρχη της Χλώρακας τον προσφώνησε με τσιαπτιστό της "Κύριε Μαυρέσιη μου, Μα βρέσιη, μα δεν βρέσιη, η συναυλία εν να γινει", ενώ κατά το τέλος της συναυλίας ζήτησε συγγνώμη, γιατί ξέχασε στο καλωσόρισμα της να αναφέρει τον χορηγό της συναυλίας ΣΠΕ Χλώρακας, και τον προεδρο της Σπήρη Ζίγκα.

Δήμαρχος Σάββας Βέργας: Περιορίστε τα έργα το καλοκαίρι. Αυστηρές οδηγίες έδωσε το διοικητικό συμβούλιο του ΣΑΠΑ ώστε να περιοριστούν κατά την καλοκαιρινή περίοδο τα έργα στο παραλιακό μέτωπο της δεύτερης φάσης και συγκεκριμένα στην παραλιακή λεωφόρο της

κοινότητας Χλώρακας, ώστε να διευκολυνθεί η περιοχή εν σχέση με τον καλοκαιρινό τουρισμό.

Σταύρος Σταύρου, Πασιήσταυρος.

Η Βρύση των Πηγειώτισσων είναι ένα αξιοθέατο που αποτελεί σημείο αναφοράς της Πέγειας. Η εν λόγω Βρύση κτίστηκε το 1907, προφανώς στη θέση μιας παλαιότερης, από τον εργολάβο Αχιλλέα Κωνσταντίνου. Τότε, η λειτουργία της υπήρξε πολυσήμαντη καθώς μέχρι το 1956 ήταν η κύρια πηγή πόσιμου νερού της κοινότητας. Η πηγή ήταν ζειδωρο νάμα για το χωριό καθώς βασανιζόταν από την ανελέητη ξηρασία. Έτσι λοιπόν, ο οικισμός δημιουργήθηκε και μεγάλωσε γύρω από τη ζωογόνο Βρύση. Καθημερινά οι κοπελιές μαζεύονταν στη Βρύση για να προμηθευτούν νερό αλλά και για να συναντήσουν κρυφά τους αγαπημένους τους. Το γνωστό άλλωστε τραγούδι Η Βρύση των Πηγειώτισσων είναι δημιούργημα ενός μεγάλου έρωτα. Το τραγούδι αυτό είδε το φως της δημοσιότητας μέσα από τις στήλες της εφημερίδας << Πάφος>>, το 1938 από τον τότε διευθυντή του Δημοτικού σχολείου Σταύρο Σταύρου από την Χλώρακα. Αργότερα μελοποιήθηκε από τον πρωτοψάλτη Θεόδουλο Καλλίνικο. Το τραγούδι έγινε γνωστό στο ευρύτερο κοινό και τραγουδιέται μέχρι και σήμερα.

Η Βρύση των Πηγειώτισσων
Εν με τες καμαρούες
Τζαι πάσιν τζαι γεμώνουσιν
ούλλες οι κοπελλούες.

Νίκος Γ. Λεωνίδου, "Νέα Καφετέρια".

Νέα καφετέρια άνοιξε και λειτουργεί δίπλα στην Πλατεία Αγίου Αρχαγγέλου, πριν λίγες μέρες, σε ένα ανακαινισμένο και ομορφο περιβάλλον.

Με πολύ κέφι και όρεξη, ο ιδιοκτήτης, δημιούργησε μια νέα καφετέρια, ένα νέο χώρο συνάντησης, όπου μπορεί ο καθένας να απολαύσει τον καφέ ή το ποτό του σε ένα από τα τραπεζάκια μέσα στο ωραίο περιβάλλον του όλου χώρου.

Η καφετέρια του Νίκου Λεωνίδου το καλοκαίρι αυτό, μετετράπη σε ένα σύγχρονο μέρος. Διατηρήθηκε η παλιά αίγλη του χώρου, εναρμονιζόμενη πλήρως με τις σύγχρονες μετατροπές.

Γεμάτο χρώματα και άκρως ανεβασμένη διάθεση, συνδυάζει ήσυχο και ασφαλές περιβάλλον με χαλαρή διάθεση και Ελληνική μουσική, ενώ προσφέρει μεγάλη ποικιλία σε ούζο, μπύρες και κρασί, παρ'ότι με γευστικά συνοδευτικά μικρά εδέσματα. Όλος ο κόσμος καθημερινά μαζεύεται σ αυτό το χώρο, πίνουν καφέ και ούζο, παίζουν τάβλι, ακούνε μουσική, περνούν ευχάριστες ώρες, περνούν καλά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΥΡΕΣΗΣ, ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

-Κύριε Κοινοτάρχη, πρόεδρε Ανδρέα Μαυρέση. Πέρασε σχεδόν μια δεκαετία από την ημέρα που αναλάβατε ως προεδρος της κοινότητας, θα επιθυμούσαμε να σας υποβάλουμε ορισμένες ερωτήσεις και να μας δώσετε απαντήσεις εάν ευαρέσθητε, ώστε να πληροφορηθούν οι κάτοικοι της Χλώρακας για τα έργα επί των ημερών σας. Κατ' αρχάς θα θέλαμε να σας ρωτήσαμε για τα δυο σπουδαία έργα που έχουν ήδη γίνει, και που πράγματι, από μέρους μου, αξιολογούνται ως εξαιρετικά, πρώτα εν σχέση με το νεκροταφείο, και κατά δεύτερα, εν σχέση με τον παραλιακό πεζοδρόμο.

Κοιμητήριο: -Το νέο κοιμητήριο που άρχισε τη λειτουργία του πριν από ένα χρόνο, για μένα ίσως να είναι το σπουδαιότερο έργο που έγινε στην κοινότητα μας. Είναι ευλογία το κοιμητήριο, ο ιερός αυτός χώρος που αναπαύονται τα αγαπημένα μας πρόσωπα, να ευρίσκεται μέσα στην κοινότητα μας, και όχι να μεταφέρονται στο νέο περιφερικό κοιμητήριο που θα κατασκευαστεί στην Αχέλεια. Γιατί αυτό θα γινόταν αν δεν φροντίζαμε αποφασιστικά και έγκαιρα. Με την ευκαιρία αυτή θέλω να κάνω και πάλι θερμή έκκληση εκ μέρους του Κοινοτικού Συμβουλίου προς όσους θα χρησιμοποιήσουν το κοιμητήριο, πριν τοποθετήσουν μνημείο, να ζητούν άδεια και οδηγίες από τον τεχνικό του Κοινοτικού Συμβουλίου. Διότι μετά μεγάλης μας λύπης και έκπληξης είδαμε να τοποθετούνται διαφορετικά μνημεία σε σχέση με αυτά που επιτρέπονται ύστερα από σχετική απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου, αφού όλοι γνωρίζουμε πως όταν γεμίσει, επειδή οι τάφοι ενοικιάζονται, αυτά θα αφαιρεθούν όταν θα έρθει η σειρά άλλων να ταφούν, και οι οποίοι θα είμαστε εμείς, τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, οι άλλοι συγγενείς και φίλοι μας, και όλοι οι επόμενοι, διότι σίγουρα κανένας δεν θα θέλει ο δικός του νεκρός να ταφεί στο περιφερικό κοιμητήριο της Αχελείας και εκτός κοινότητας όταν το δικό μας κοιμητήριο δεν θα χωρεί άλλους.

Παραλιακός πεζοδρόμος: -Ο παραλιακός πεζοδρόμος καλύπτει όλο το παραλιακό μέτωπο της κοινότητας μας, από τον Κοτσιά μέχρι και την Βρέξη. Έχει κατασκευαστεί και τελειώσει ένα μεγάλο μέρος του περίπου 70%, ενώ το υπόλοιπο είναι πρόχειρα κατασκευασμένο, ώστε με άνεση να μπορεί να χρησιμοποιείται από τους διαβάτες. Αυτό το υπόλοιπο είναι στις προδιαγραφές μας, ώστε σαν συνεχιζόμενο έργο, να ολοκληρωθεί εντός των επόμενων δυο έως τριών χρόνων.

-Θα θέλαμε να σας υποβάλουμε ότι πολλοί κάτοικοι παραπονούνται ότι τον πεζοδρόμο τον χρησιμοποιούν πολλοί, κυρίως ξενοχωρίτες, ως τόπο περιπάτου μεγάλων και επικίνδυνων σκύλων, με αποτέλεσμα να φοβούνται και να αποφεύγουν τον χρησιμοποιούν για τον περίπατο τους. Το έχετε υπόψη σας;

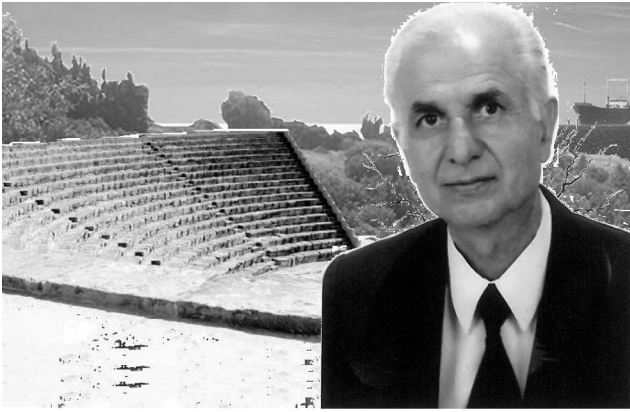
Επικίνδυνοι σκύλοι: -Είναι ένα δυσάρεστο γεγονός, είμαστε φιλόζωοι, αλλά πιο πολύ νοιαζόμαστε για τη σωματική ακεραιότητα των ανθρώπων. Έχουμε αναρτήσει απαγορευτικές ταμπέλλες, αλλά δυστυχώς πολλοί δεν τις λαμβάνουν υπ όψιν. Ναι, κάτι πρέπει να γίνει, σκεφτόμαστε να αναρτήσουμε νέες ταμπέλλες που να αναγράφεται ότι θα υπάρχει πρόστιμο για όσους ιδιοκτήτες διακινούν μεγάλους και επικίνδυνους σκύλους.

-Θα θέλαμε επίσης να σας μεταφέρουμε την τάλαιπωρία και την αγανάκτηση όλων των κατοίκων σαν επακόλουθο αυτής, από τα κατασκευαστικά έργα για την αλλαγή των σωλήνων της υδατοπρομήθειας, αλλά και των κατασκευαστικών έργων του ΣΑΠΑ.

Αλλαγή υδρευτικού δικτύου: -Η αλλαγή του υδρευτικού δικτύου είναι έργο που έχει τεράστια σημασία γιατί άπτεται με θέματα υγείας των κατοίκων της κοινότητας μας. Θα στοιχίσει 3,5 εκατομμύρια ευρώ, και θα ολοκληρωθεί ταυτόχρονα με τις εργασίες του ΣΑΠΑ, περίπου σε ένα χρόνο.

ΣΑΠΑ: -Είναι το πιο σημαντικό έργο που έγινε ποτέ στην κοινότητα μας, και θα εξυπηρετεί εμάς και τις επόμενες γενιές. Σε 10 μήνες περίπου τελειώνει, έτσι θα πρέπει όλοι να έχουμε υπομονή, πρέπει να δείξουμε κατανόηση, είναι έργο που θα αναβαθμίσει την ποιότητα της ζωής μας. Αναμένοντας το πέρας αυτών των εργασιών, και κάθε μέρος που τελειώνει, προβαίνουμε σε ασφαλτόστρωση των δρόμων, και στην ανασκευή των πεζοδρομίων. Ήδη ασφαλτοστρώθηκαν δυο δρόμοι, και θα συνεχίσουμε σε όσους τελειώνουν. Το κόστος για αυτές τις εργασίες θα ανέλθει στα 3 εκατομμύρια ευρώ.

-Έχουν λεχτεί πολλά α) για το κοινοτικό πάρκο που θα γίνει στον Κοτσιά, β) για το κτίσιμο των Κοινοτικών κτιρίων εν μέσω οικονομικής κρίσης, γ) για συνεχιζόμενα έργα που γίνονται στα σχολεία της κοινότητας, δ) για λαογραφικό μουσείο, και για άλλα, τι έχετε να μας πείτε επί τούτων;

Κοινοτικό πάρκο: -Υπό εξέλιξη βρίσκονται αρκετά βελτιωτικά έργα στην Κοινότητα Χλώρακας. Σε μια προνομακική περιοχή δίπλα από την θάλασσα και τον παραλιακό πεζόδρομο, στην καρδιά της τουριστικής περιοχής θα βρίσκεται το υπό ανέγερση Κοινοτικό Πάρκο εκτάσεως 28 σκαλών. Το έργο είναι συνολικής αξίας €1.300.000 και βρίσκεται στο στάδιο των προσφορών. Το 70% του έργου θα χρηματοδοτηθεί από Ευρωπαϊκά κονδύλια, 15% από Κυβερνητική χορηγία και το υπόλοιπο 15% από το Κοινοτικό ταμείο. Το Κοινοτικό Πάρκο θα περιλαμβάνει χώρους ψυχαγωγίας, παιδότοπο και μικρά γήπεδα.

Κοινοτικά κτίρια, δημοτικά σχολεία: -Εντός του επόμενου έτους αναμένεται να ξεκινήσει η ανέγερση των Κοινοτικών Κτιρίων σε τεμάχιο που έχει αγοραστεί από την Κοινότητα, δίπλα από τον Κοινοτικό Χώρο Στάθμευσης. Θα είναι το στολίδι της Κοινότητας, θα ευρίσκεται στην καταλληλότερη τοποθεσία, και θα καλύπτει όλες τις ανάγκες του Κ. Συμβουλίου. Θα συμπεριλαμβάνει γραφεία, εργαστήρια, ιατρείο, μουσείο, αποθηκευτικούς χώρους, αίθουσα θεάτρου και εκδηλώσεων χωρητικότητας 300 θέσεων, θα είναι ένα έργο των 5 εκατομμυρίων ευρώ. Λόγω της οικονομικής ύφεσης, υπάρχουν σκέψεις να αποπερατωθεί σε φάσεις, ανάλογα με τις οικονομικές μας δυνατότητες, ώστε να μην χρειαστεί να επιβαρύνουμε οικονομικά άλλο τους πολίτες της κοινότητας. Εν σχέση με την εκπαίδευση, σε αυτήν επενδύουμε πολλά γιατί είναι αυτή η αρχή και το άπαν στην όλη ζωή του ανθρώπου. Ως προς τούτο, κτίζονται επί πλέον 4 αίθουσες διδασκαλίας στο Β' δημοτικό σχολείο, άρχισαν οι εργασίες, και αναμένεται να τελειώσουν μέχρι το τέλος αυτού του χρόνου. Επίσης έχουμε προχωρήσει σε αντισεισμική αναβάθμιση της παλαιάς πτέρυγας του Α' δημοτικού σχολείου.

-Διερχόμεθα μια τεράστια οικονομική κρίση, έχει αγγίξει όλους, ιδιαίτερα όσοι ασχολούνται με τον ιδιωτικό τομέα. Τα διάφορα διαμερίσματα και υποστατικά δεν ενοικιάζονται, δουλειές δεν υπάρχουν, αναμένεται ακόμη, η κρίση αυτή να επιδεινωθεί. Είναι σίγουρο ότι το βλέπετε, τι έχετε αποφασίσει επί τούτου εν σχέση με τις διάφορες φορολογίες ώστε έστω και μερικώς να διευκολύνετε τους κατοίκους;

Φορολογίες: -Γνωρίζοντας τα οικονομικά προβλήματα που επέφερε η οικονομική κρίση στον τόπο μας και ιδιαίτερα στην κοινότητα μας όπου έχει σταματήσει κάθε ανάπτυξη, θα προσπαθήσει και φέτος όπως και πέρυσι, να μην επιβάλει οποιαδήποτε επιπρόσθετη φορολόγηση

παρόλο που η κρίση επηρέασε εις μεγάλο βαθμό και τα έσοδα του Συμβουλίου. Στόχος μας θα είναι να παραμείνουν οι ίδιες χαμηλές φορολογίες και για την εφετεινή χρόνια.

Το θέατρο της Χλώρακας: -Καταλήγοντας θέλω να υπογραμμίσω ότι σε εξέλιξη βρίσκεται και το κτίσιμο υπαίθριου αμφιθεάτρου χωρητικότητας 350 θέσεων. Στα πλαίσια της προσπάθειας μας για αναβάθμιση σε όλους τους τομείς της ποιότητας ζωής των κατοίκων της Κοινότητας και ιδιαίτερα στον καλλιτεχνικό, πνευματικό και ψυχαγωγικό τομέα αποφασίσαμε την δημιουργία υπαίθριου αμφιθεάτρου δίπλα από την παλαιά βρύση μέσα σε μοναδικό περιβάλλον από δένδρα και θέα προς την θάλασσα. Υπολογίζεται να παραδοθεί μέχρι τον Οκτώβριο.

-Και μια τελευταία μας ερώτηση, όσο πλησιάζει ο χρόνος των επερχόμενων εκλογών για ανάδειξη νέας αρχής στο Κοινοτικό Συμβούλιο, οι φήμες και οι διαδώσεις ευρύνονται και οργιάζουν, ο κόσμος θέλει να μάθει, συζητεί, άλλοι έχουν ήδη δηλώσει ενδιαφέρον για τη θέση του Κοινοτάρχη, εσείς τι σκέπτεστε να κάνετε; Θα επανα διεκδικήσετε για τρίτη θητεία τη θέση αυτή;

Επανεξεκδίκευση της θέσης του Κοινοτάρχη:

-Είναι πολύ νωρίς για να πει κάποιος αν θα επαναδιεκδικήσει ή όχι. Για μένα, τώρα και μέχρι το τέλος του 2011 που λήγει η θητεία μου, έχει προτεραιότητα να προσπαθήσω όπως όλη αυτή η περίοδος να είναι παραγωγική και αποδοτική, τελειώνοντας όλα ή σχεδόν όλα τα έργα που έχω αναφέρει.

-Σαν εφημερίδα της Χλώρακας ευχαριστούμε για την καλοσύνη σας γι αυτήν την επί μέρους συνέντευξη, ως προς ενημέρωση όλων των αναγνωστών μας θα παρακολουθούμε και θα επανερχόμεθα για όλα τα ζητήματα και γεγονότα όποτε αυτά θα συμβαίνουν.

agioli tavern
Καρβουνομεζέδες
Κυπριακές σπεσιαλιτέ & μεζέ
φρέσκο ψάρι, μπάρ
Τάφοι εν Βασιλείων (Απένας από ξενοδοχείο VENUS)
Τηλ.: 26 939061

ANGELIKA TAVERN: tel. 26945544, 99557493
ΙΔΑΝΙΚΟ ΓΙΑ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ
ΑΝΟΙΧΤΑ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ
ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΠΑΡΤΥΣ ΚΑΙ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ -τηλ. 99557493

Ένας άνθρωπος προοδευτικός. Είναι καθηγητής Γαλλικής Φιλολογίας, είναι επίσης ένας άνθρωπος καλλιτέχνης ο οποίος με πολύ μεράκι συνεχίζει την τέχνη που είχε ο παππούς του ο Πάφιος, την τέχνη του καραγκιοζοπαίχτη, και που έλαχε η συνέχεια σε αυτόν λόγω της πολλής του αγάπης ως προς το αντικείμενο. Εξασκεί την τέχνη, κατασκευάζει τις φιγούρες, και στήνει παραστάσεις όπου δη. Έχει περιοδεύσει σε πολλές χώρες, και έχει εντυπωσιάσει πολύ κόσμο ανά τον κόσμο. Τώρα έρχεται να εντυπωσιάσει εμάς, τους χωριανούς του, που πάρα πολλοί ίσως να μην γνωρίζουν, ή αναγνωρίζουν το σπουδαίο έργο που επιτελεί. Στο παλιό κτίριο καφενείου κουρείο του πατέρα του, στήνει Μουσείο του Καραγκιόζη. Το έχει ανακαινίσει και αναπαλαιώσει πλήρως, και στήνει σε αυτό ότι σχετικό με την τέχνη αυτή, καθώς επίσης και άλλα αντικείμενα που σχετίζονται με την άλλη τέχνη, αυτή του πατέρα του, που ήταν παρπέρης στη δεκαετία του '50. Πρόκειται για τον Χρίστο Αντωνέσκο Πάφιο, που με πολλή κόπο, έξοδα αλλά κυρίως μεράκι, επιδόθηκε στην κατασκευή αυτού του Λαογραφικού Μουσείου. Εύγε σε αυτόν, θα παρακολουθήσουμε και θα επανέλθουμε.

Σκύλος επιτέθηκε σε 9χρονο αγοράκι.

Με τραύματα στο πρόσωπο και στα αυτιά από δαγκώματα σκύλου διακομίστηκε αργά χθες το απόγευμα στο Νοσοκομείο 9χρονο αγοράκι από την Έμπα της Πάφου. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου της Αστυνομίας ο σκύλος ράτσας Ακίτα που ανήκει σε 32χρονο από την Χλώρακα πήδηξε πάνω από την περίφραξη της οικίας του και επιτέθηκε στο 9χρονο αγοράκι που βρισκόταν στην διπλανή κατοικία. Από την άγρια επίθεση και τις δαγκωματιές ο 9χρονος υπέστη πολλαπλά τραύματα στο πρόσωπο και στα αυτιά. Διακομίστηκε στις πρώτες βοήθειες του Γενικού Νοσοκομείου Πάφου και στην συνέχεια στο χειρουργείο όπου σύμφωνα με τον Διευθυντή της χειρουργικής Κλινικής Παναγιώτη Παπαδόπουλο υπεβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση όπου του έγινε συρραφή των τραυμάτων.

Άνοιξε νέο σουβλατζίδικο. Καινούργιο σουβλατζίδικο λειτουργεί στη Χλώρακα. Ξεκίνησε τις εργασίες του αυτό το μήνα, είναι ιδιοκτησίας του Νικόλα Κ. Χριστοφή, ενός εξαιρετικού και ευγενούς νέου της Χλώρακας. Ευρίσκεται στην οδό Χ΄ Φιλίππου, και εργάζεται καθημερινά. Ήδη η επιτυχία του είναι δοσμένη, αυτό έδειξαν οι περασμένες ημέρες. Αυτό οφείλεται ως μας λέχτηκε από τον ιδιοκτήτη σε ορισμένους βασικούς λόγους που

ακολουθεί: Κατά πρώτον είναι το κρέας το καταλληλότερο όλων, αφού επιλέγεται και αγοράζεται από τον πατέρα του, ο οποίος είναι στο επάγγελμα χασάπης εδώ και δεκαετίες. Κατά δεύτερον και κυριότερον, τα σουβλάκια ψήνονται την ίδια στιγμή της παραγγελίας, χωρίς μισοψησιμο και προετοιμασία εκ των προτέρων, ενέργεια που προβαίνουν συνήθως ορισμένοι άλλοι του επαγγέλματος. Σε επίσκεψη μας διαπιστώσαμε του λόγου το αληθές, παρατηρήσαμε την καλή συμπεριφορά και ευγένεια των ιδιοκτητών, καθώς και την απαστράπτουσα από καθαριότητα αίθουσα εργασίας, ως εκ τούτου, μας έμειναν οι καλύτερες των εντυπώσεων, και εν κατακλείδι, ευχόμαστε καλές δουλειές και επιτυχία.

Παπαντωνίου: Αγόρασε γη στον Ύψωνα.

Έκταση γης σε περιοχή του Ύψωνα στη Λεμεσό αγόρασε πρόσφατα η εταιρεία Παπαντωνίου με στόχο την περαιτέρω επέκταση των υπεραγορών της στην επαρχία Λεμεσού.

Σήμερα λειτουργούν πέντε υπεραγορές Παπαντωνίου τέσσερις στην Πάφο και μία στην επαρχία Λεμεσού. Στην Πόλη της Πάφου, στη Χλώρακα, στην Κάτω Πάφο, στην Πόλη Χρυσοχούς και στο Πισσούρι.

Όπως έχουμε πληροφορηθεί η γη που αγοράστηκε ανήκε σε δύο ιδιώτες και σύντομα αναμένεται να ξεκινήσουν έργα επί του εδάφους.

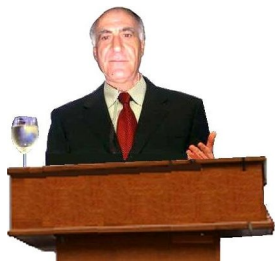

Βραβείο Καινοτομίας στα Φυτώρια Τρύφωνα Τρύφωνα.

Σε μια λαμπρή τελετή που πραγματοποιήθηκε στο Ξενοδοχείο Χίλτον, απονεμήθηκαν τα Κυπριακά Βραβεία Καινοτομίας που έχει θεσπίσει η Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων

(ΟΕΒ) σε συνεργασία με το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού και το Ίδρυμα Προώθησης Έρευνας και Καινοτομίας.

Παρουσία Βουλευτών, ανώτερων κυβερνητικών αξιωματούχων, αξιόλογων προσωπικοτήτων, επιχειρηματιών και εργαζομένων απονεμήθηκαν Βραβεία για τις καινοτομίες που εφάρμοσαν το 2009. Το Βραβείο για τον Πρωτογενή Τομέα απονεμήθηκε στα Φυτώρια Τρύφωνα Τρύφωνα Green Forest, που βρίσκονται στην Αναρίτα Πάφου, για τη δημιουργία και λειτουργία ενός σύνθετου μοντέλου φυτωρίων που περιλαμβάνει τόσο την καλλιέργεια τεράστιας ποικιλίας φυτών, περνώντας από όλα τα στάδια ανάπτυξης τους, σε συνδυασμό με την εμπορία φυτών, υπηρεσίες διαμόρφωσης και συντήρησης κήπων.

Γεώργιος Ιωαννίδης, πρόεδρος της εταιρείας ΑΛΕΠΑ: Με την υπογραφή των συμβολαίων μεταξύ Υπουργείου Συγκοινωνιών και εταιρειών, τίθενται οι βάσεις για σωστές δημόσιες συγκοινωνίες στη Κύπρο. Κατά το 2010 θα λει-

τουργήσουν πέντε εταιρείες λεωφορείων, μία για κάθε επαρχία, αλλά και μία έκτη, η οποία θα ασχολείται με την σύνδεση των πόλεων.

Το εν λόγω μέτρο εκτιμάται ότι θα δώσει τέρμα στην αλόγιστη χρήση του ιδιωτικού αυτοκινήτου, που παρατηρείται ιδιαίτερα στα κέντρα των πόλεων, στην κατακόρυφη αύξηση της ρύπανσης του φυσικού περιβάλλοντος από τα καυσαέρια, θα απαλλάξει τον πολίτη από το έντονο κυκλοφοριακό συνωστισμό και το χάος που παρατηρείται στους κυπριακούς δρόμους, θα βελτιώσει την ποιότητα ζωής των πολιτών και ταυτόχρονα, θα μειώσει τον αριθμό των αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων.

Η φιλοσοφία της χρήσης των δημόσιων μεταφορών κάνει αναφορά για πλήρη αναβάθμιση των λεωφορείων και ανανέωση του στόλου στα επόμενα χρόνια με μεγάλο αριθμό σύγχρονων και φιλικών προς το περιβάλλον λεωφορείων, που θα αντικαταστήσουν τα πεπαλαιωμένα, καθώς και δημιουργία νέων δρομολογίων, στάσεων και αυτόματων εκδοτηρίων εισιτηρίων.

Πάμπος Πιτοκοπίτης, υποψήφιος βουλευτής ΔΗΚΟ Πάφου. Οι δημόσιες συγκοινωνίες είναι ένας πολύ καλός θεσμός που πρέπει να αγκαλιαστεί από ολο τον πληθυσμό, ώστε να υπάρξει αποσυμφόρηση στους δρόμους, να υπάρξει εξοικονόμηση ενέργειας, αλλά κυρίως για προστασία του περιβάλλοντος από τα καυσαέρια, ακόμα και για οικονομία στο πορτοφόλι μας.

Βουλευτής Φειδίας Σαρίκας, μέλος της Επιτροπής Συγκοινωνιών και Έργων της Βουλής της ΕΔΕΚ: Η 5η Ιουλίου μπορεί να χαρακτηριστεί ως ιστορική. Πολύ θετικά τα μηνύματα από τον κόσμο. Τα κόμιστρα είναι τέτοια που ο κόσμος θα αγκαλιάσει τον θεσμό ώστε αυτός να λειτουργήσει και να εξυπηρετήσει το κοινό.

Βουλευτής Αντρέας Φακονίτης, μέλος της Επιτροπής Συγκοινωνιών και Έργων της Βουλής, του ΑΚΕΛ: Νέα εποχή ξημέρωσε για την Κύπρο με την λειτουργία οργανωμένου συστήματος δημόσιων συγκοινωνιών. Τα δρομολογία είναι τέτοια που θα εξηπυρετείται το σύνολο των επιβατών.

Ο αυτοδημιούργητος είναι επιφανής άνθρωπος, και ο ορισμός αυτός αποτελεί κοινωνικό τίτλο τιμής. Το βασικό χαρακτηριστικό του αυτοδημιούργητου ανθρώπου είναι το πάθος να ανέβει επιχειρηματικά και να δημιουργήσει, χρησιμοποιώντας ως εφόδια την εξυπνάδα, την όρεξη για δουλειά, και το μεγάλο ρίσκο.

Στους αυτοδημιούργητους επιχειρηματίες ανήκει και ο Γεώργιος Ιωαννίδης που από μικρή ηλικία το 1970 ήρθε από το χωριό της Γαλαταριάς στη Χλώρακα, όπου ως φιλόμουσος μαθήτευσε στον Γιαννή Αντωνή Βλόκκου, την τέχνη της μουσικής στο μπουζούκι.

Από τότες, παντρεύτηκε την αδελφή του δασκάλου του την Κυριακού, και έμεινε μόνιμος κάτοικος στην κοινότητα της Χλώρακας. Απέκτησε δύο παιδιά τον Κωνσταντίνο και την Μαρία, πέρασαν σχεδόν 40 χρόνια, ασχολείται έκτοτε με επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Ξεκίνησε ως μηχανικός αυτοκινήτων, ήταν οι καιροί δύσκολοι, ηναγκάστην να εξασκήσει δεύτερο επάγγελμα, αυτό του αντιπροσώπου αλκοολούχων ποτών. Ήταν το επάγγελμα όπου σε αυτό φάνηκε η εξυπνάδα και η τέχνη που είχε ως προς το εμπόριο.

Ακολουθώντας κατάφερε να γίνει ένας μεγάλος σπουδαίος έμπορος γενικών προϊόντων αντιπροσωπεύοντας 16 Εταιρείες με γνωστά προϊόντα, με ένα στόλο εμπορικών αυτοκινήτων να διακινείται σε όλη την Κύπρο εφοδιάζοντας όλες τις αγορές με προϊόντα.

Συνέχισε και με άλλες επιτυχημένες επιχειρηματικές δραστηριότητες, ησχολήθει δέ από το 1984 με τις αστικές συγκοινωνίες. Στις 2 Δεκεμβρίου 2009 με την δημιουργία του Οργανισμού Συγκοινωνιών Πάφου (ΟΣΥΠΑ) και την υπογραφή συμβολαίου με την Κυβέρνηση για την παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας εσωτερικών οδικών μεταφορών σε τακτικές γραμμές στην γεωγραφική περιοχή Πάφου, κατάφερε να υλοποιήσει ένα όνειρο δεκαετιών, που δεν ήταν άλλο από την εκσυγχρονισμό των δημοσίων συγκοινωνιών.

Έτσι από τις 5 Ιουλίου έχει δημιουργηθεί ένα επίτευγμα πρότυπο συγκοινωνιών με στόχο την εύκολη διακίνηση των πολιτών, την μείωση της ρύπανσης του περιβάλλοντος, και την εξοικονόμηση ενέργειας.

Σε δηλώσεις του ο κ. Ιωαννίδης εξέφρασε την απόλυτη ικανοποίησή για την μέχρι σήμερα ανταπόκριση του κοινού που αγκάλιασε από την πρώτη μέρα τη νέα αυτή προσπάθεια για ένα καλύτερο και ποιοτικότερο αύριο για την επαρχία και το περιβάλλον μας.

Επίσης δεν παρέλειψε να εκφράσει τις δημόσιες του ευχαριστίες στην Κυβέρνηση Δημήτρη Χριστόφια, η οποία όπως μας ανέφερε ήταν η μόνη που τήρησε τις δεσμεύσεις της και υλοποίησε άμεσα όλες τις εξαγγελίες της για το όραμα των Δημοσίων Συγκοινωνιών, παρά τα όποια εμπόδια είχαν παρουσιαστεί.

Καταλήγοντας μας τονισε ότι ελπίζει αυτό το σύστημα θα λυσει επίσης τα σοβαρά κυκλοφοριακά προβλήματα στις αστικές περιοχές, αλλά και θα στηριξει αποφασιστικά τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την αναζωογόνηση της υπαίθρου και την ανάσχεσης της αστυφιλίας.

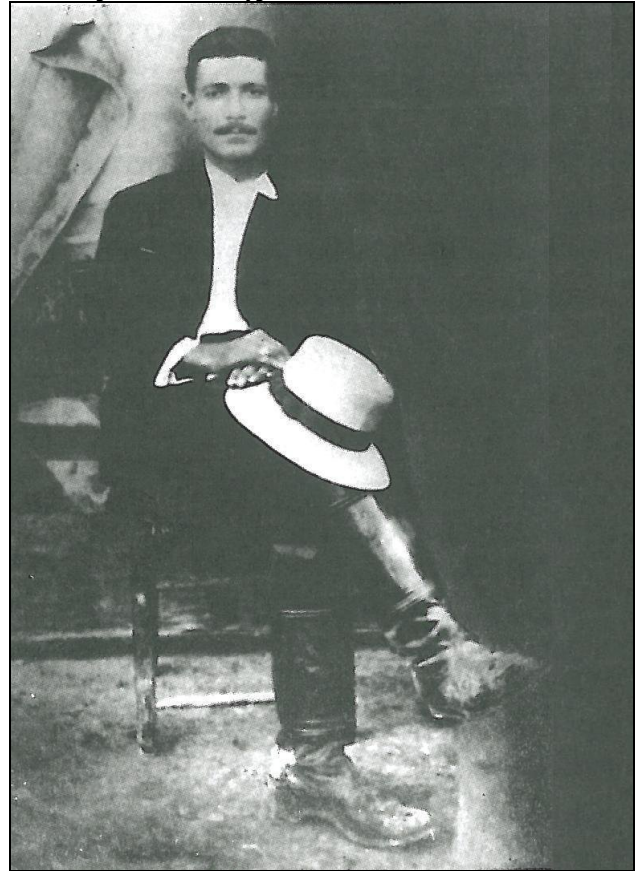
Νεόφυτος καρεκλάς (Μαυρέσης)

Κώστας Ταπακούδης

Κυριάκος Αλεξίου (Κακός τ' Αλέξη)

Αντώνης Λιασιδης, αργότερα Παπάντωνης